

نامیکه‌یه‌ک سه‌بار هت به حوکمی سیحر و فالگرتنه‌وه

شیخ عبدالعزیز ثبین عبدالله ثبین باز-ره‌حمه‌تی خوی لیبیت-

شركاء التنفيذ:

المحتوى الإسلامي

رواد الترجمة

جمعية الربوة

دار الإسلام

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

☎ Telephone: +966114454900

@ ceo@rabwah.sa

✉ P.O.BOX: 29465

☎ RIYADH: 11557

🌐 www.islamhouse.com

پیشه کی

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وصحبه ومن اهتدى بهداه، أما بعد:

سیحرکردن له تاوانه گه وره کانه، وله حهوت تاوانه فهوتینه ره که یه که خوای گه وره -سبحانه وتعالی- وپیغه مبه ره که ی فه رمانیان کردوو به دوورکه وتنه وه لیان، وسیحر زور ته شه نه ی کردوو له م سه رده مه دا وبه شیوه وچونیه تی جیاواز پلاوبه ته وه، جاری وا هه یه بانگه شه ی بو ده کریت به ناوی رابواردن وگائته کردن له فلیمه کاند، جاری وا هه یه به ناوی زوهد وکه راماته وه، جاری وا هه یه به ناوی روقیه ی شهرعیه وه، جاری وا هه یه به ناوی پزیشکی خو مائی وچاره سر به گزوگیا بانگه شه ی بو ده کریت، وجگه له مانه له و شیوازه جیاوازانیه که ده بیته هو ی ده رکه وتی سیحر، وهه قیقته تی شاراو هیه له لای نه فامه کان وئه وانیه چا ورپوشن نین سه بارهت به ئاین.

چونکه کتیبه که ی موفتی -پیشووی- شانشینیه عه ره بستانی سعودیه وسه روکی کو مئه له ی گه وره زانایان وبه ریوه به رایه تی توئینه وه ی زانستی وفه توادان ریزدار شیخ عبدالعزیز ئیین باز -ره حمه تی خوای لیبیت- سه بارهت به روونکردنه وه ی سیحر وئاگادارکردنه وه لی وحوکمی چوون بو لای کاهینه کان -ئه وانیه بانگه شه ی زانینی غه یب ده که ن- ؛ به شیوازیکی ئاسان باسی ئه م بابه تانه ده کات له گه ل باسکردنی به لگه شهرعیه کان له قورئانی مه زن وسونه تی پیروز وپاک، بو یه وه زاره تی کاروباره کاره ئیسلامیه کان وئه وقاف وبانگه وازی ورینموتنی ئه م کتیبه ی بلاو کرده وه وچاپی کرد.

وكتيابه كهى شېخ ئىبن باز له بابته تي پروونكردنه وهى حوكمى سيحر، وچوون بو لاي كاهين وساحيره كان، به شېكه له كووششه پيروژه كانى، وهه ولدانى به رده وامى بو بانگه شه كردنى خه لكى بو خيىر وچاكه، وتيگه ييشتن له ئاين، وپروونكردنه وهى حوكمه كان، وئاگادار كردنه وهه له خرابه كان، وئاموزگارى كردنى مسولمانان، وبانگه وازى كردنيان بو دهستگرتن به قورئانى پيروژ وسونه تي پيغه مبه ره كهى وپرويشتن له سه ر ريبازى پيشينى چاك، و دوورخستنه وهى بيروكه ومه زه هب ويروبا وهى پوچهل.

دهستگرتن به قورئان وسونه تى وه ريبازه يه كه ئه م ولاته پيروژه وسه ركردنه كانى له سه رى دهرون خواى گه وره دامه زراويان بكات له پابه ند بوون پيوه ي، وهوكاره كانى يارمه تي وسه رخستن وپشتيوانى كردنى بو بهيئته دى، وخواى گه وره پاداشتي زورى شېخ علامه ئىبن باز بداته وه له سه ر دانانى ئه م كتيابه به باشترين شيوه.

وداواكارين خواى گه وره بيكاته هوكارى سوود پيگه يانندن به ئه وهى ده يخوينيئته وه يان گوئي ليده بيت، وهيدايتهمان بدات بو دهستگرتن به قورئان وسونه ت، و وهسوه كانى شه يتان وريچكه كانيمان لى دوور بخاته وه، وخواى گه وره هيدايه تده ره بو ريبازى راست، وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وأجمعين.

عبد الله بن عبد المحسن التركي

وهزيرى (الشؤون الإسلاميه والأوقاف والدعوة والإرشاد - كاروباره ئيسلاميه كان وئه وفاق وبانگه وازى ورتينموئى)

حوكمى سيحر و فالگرتنه وه وئه و شتانه ي په يوه نديان

پيوه ي هه يه

به شېكه له م وتاره بلاوكراوته وه له به شى سيئيه مى كتيبي (مجموع فتاوى ومقالات متنوعه) به ناونيشانى: (حكم السحر والكهانة وما يتعلق بها)، وهه روه ها ئه م وتاره به

كاملی بلاوڪراوہ تہ وہ لہ سہرؤکایہ تیہ وہ بہ ناونیشانی: (رسالة في حكم السحر والکھانة)، وبلاوڪراوہ تہ وہ لہ گوڦاری (الیمامة) و (مجلة البحوث الإسلامية).

الحمد لله وحده والصلاة والسلام على من لا نبي بعده، وبعد:

به هوی زوری تہ لہ کہ باز وده سترہ کان لہم سہردہ مہدا لہ وانہی بانگہ شہی پزیشکی وچارہ سہر دہ کهن لہ ریگای سیحر وفالگرتنہ وہ وہ، وتہ شہنہ کردنیان لہ ولاتہ کاندہ، وھروہا سادہی خہ لکی دہقوزنہ وہ لہ ئەوانہی نہ فامن، لہروانگہی دلسوزیون وئاموژگاری لہ پینا وخوا وئاموژگاری بو بہندہ کانی پیم باش بوو مہترسی گہورہی روون بکہ مہ وہ لہ سہر ئیسلام و مسولمانان چونکہ ئەمہ پە یوہست بوونی تیدایہ بہ جگہ لہ اللہ -سبحانہ وتعالی- وسہریچی کردنی فہرمانی خوای گہورہ وپیغہ مہبرہ کہ یہ تی -صلی اللہ علیہ وسلم-.

به پشتیوانی خوای گہورہ -سبحانہ وتعالی- دہ لیم: ریگہ پیدراوہ بہ کارھینانی چارہ سہر بہ یہ کدہنگی زانایان، و مسولمان بوی ہہ یہ بروات بو لای پزیشکی نہ خوشیہ ناوہ کیہ کان وبرینہ کان وده مارہ کان وھتد، بوئہ وہی نہ خوشیہ کہی بدوزرتہ وہ وچارہ سہری بو دابنیت لہ دہرمانہ ریگہ پیدراوہ کان لہ شہریعہ تدا بہو پیہی لہ زانستی پزیشکیدا ہاتوہ؛ چونکہ ئەمہ لہ بابہ تی بہ کارھینانی ہوکارہ ئاساییہ کانہ بو چارہ سہر وپیچہ وانہی تہ وہ کول نیہ بہ خوای گہورہ، و خوای گہورہ -سبحانہ وتعالی- نہ خوشی دابہ زاندوہ وچارہ سہری بو دابہ زاندوہ؛ ہہ یہ زانستی ہہ یہ سہ بارہ تی وھہیشہ زانستی سہ بارہ تی نیہ، بہ لام خوای گہورہ -سبحانہ وتعالی- شیفای بو بہندہ کانی دانہ ناوہ لہ و شتانہی حہرامی کردوہ.

بوہ نابیٹ نہ خوش بچیت بو لای کاھینہ کان کہ بانگہ شہی زانینی غہیب دہ کهن بوئہ وہی لہ ریگہی ئەوانہ وہ نہ خوشیہ کہی بزانیٹ، ہہروہ کو چوئن نابیٹ باوہریان پیبکات لہ وہی دہیلین چونکہ ئەوانہ لہ خوایانہ وہ بانگہ شہی زانینی غہیب دہ کهن،

یان داوای یارمه تی له جنۆکه کان ده کهن بۆ جیبه جیکردنی ئه و شتانه ی ده یانه ویت،
 ئه وان حوکمیان ئه وه یه کافرن و گومران ئه گهر بانگه شه ی زانی نی غه یب
 بکه ن. و [مسلم] له سه حیحه که یدا ده گیریتته وه که پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم-
 ده فهرمویت: «هه رکه سیک بروات بۆ لای فالگره وه یه ک و پرسیا ری شتیکی لی بکات
 ئه وا چل روژ نوژی قبول ناکریت»، «وهه رکه سیک بچیتته لای کاهینیک و بروای
 پیبکات له وه ی که ده یلیت ئه وا کافره به وه ی که دابه زیوه بۆ سه ر موحه مه د -صلی
 الله علیه وسلم-». وله عیمرانی کوری حوصه ی نه وه -ره زای خوی لیبت- که
 پیغه مبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت: «له ئیمه نییه: ئه و که سه ی
 باوه ری هه بیته به شومیه تی له شتیکیدا یان داوا بکات به پشکنینی شومیه تی له
 شتیکیدا، وئه وه که سه ی فال بگریته وه یان داوا بکات فالی بۆ بگریته وه، وئه و که سه ی
 سیحر بکات یان داوا بکات سیحری بۆ بکریته، وهه رکه سیک بچیتته لای کاهینیک
 و بروای پیبکات له وه ی که ده یلیت ئه وا کافره به وه ی دابه زیوه بۆ سه ر موحه مه د -
 صلی الله علیه وسلم-». [رواه البزار: باسناد جید]. و پیغه مبه ری خودا -صلی الله علیه
 وسلم- ده فهرمویت: «هه رکه سیک بچیتته لای فالگره وه یه ک یان کاهینیک و بروای
 پیبکات له وه ی که ده یلیت ئه وا کافره به وه ی که دابه زیوه بۆ سه ر موحه مه د -صلی
 الله علیه وسلم-».

له م فهرمووده پیروژانه دا نه هی کراوه له رویشتن بۆ لای کاهین و فالگره وه
 و ساحیره کان و هاوشیوه کانیا ن و نه هی کراوه له پرسیا ر کردن لییا ن و باوه ر کردن پییا ن
 و هه ره شه له سه ر ئه م کاره هاتووه، و اجبه له سه ر فهرمانه رواکان و کاربه ده سه ته کان
 وئه وانه ی فهرمان به چاکه و نه هی له خراپه ده کهن؛ له و که سانه ی ده توانن نه هی
 بکه ن له چوون بۆ لای کاهین و فالگره وه و هاوشیوه کانیا ن، و ریگری بکه ن له ئه وانه ی
 مامه له به م شتانه وه ده کهن له بازار و شوینه کانی تر به توندترین شیوه، و نکۆلی کردن
 له ئه وانه ی دین بۆ لایا ن، و نابیت هه لبخه له تیت به راستگوییان له هه ندیک شتا

ونه به زوری ئەو خەڵکانەى دین بۆ لایان چونکە ئەوانە نەزانن، و پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- نەهی کردووہ لە چوون بۆ لایان وداواکرنی شت لێیان و باوەرکردن پێیان چونکە ئەمە خراپە و مەترسی زوری تێدا یە و سەرەنجامی خراپ دەبێت چونکە ئەوان درۆزن و فاسقن، و ھەر و ھەھا ئەم فەرموودانە بە لنگەن لە سەر ئەو ھى کاهین و ساحیرەکان کافرن چونکە ئەوان بانگەشەى زانینى غەیب دەکەن و ئەمیش کوفرە، و ئەوان ناگەن بە مەبەستیان مەگەر لەرێگەى خزمەتکردى جنۆکەکان و پەرستنیان نەبێت و ئەمیش کوفرە بە اللہ شیرک بریاردانە بۆ ئەو زاتە -سبحانہ و تعالیٰ- و ئەو ھى باوەریان پێدەکات لە بانگەشە کەیان لە زانینى غەیب و ھەرکەسێک فێرى ئەم شتانە بێت لە ئەوانەى سەرقالین ئەو پێغەمبەرى خودا -سبحانہ و تعالیٰ- بەرێئە و دوورە لە ئەو کەسە، و نابێت مسوڵمان ھەلبخە لەتیت بە ئەو شتانەى بانگەشەى بۆ دەکەن کە گوايە چارەسەرە و ھەرکە نووسینەو ھى تەئسیمەکان و کارکردنیان بە قورقووشم و ھتد لە خورافاتەکان، ئەمە بانگەشەى زانینى غەیبە و ھەنخە لە تاندنى خەلکیە و ھەرکەسێک پازى بێت بە مە ئەو یارمەتیانى داون لە سەر شتە پوچە لە کانیان و کوفرەکانیان، و ھەر و ھەھا نابێت ھىچ یە کێک لە مسوڵمانان بروت بۆ لایان و پرسیاریان پى بکات سەبارەت بەو ھى کى ھاوسەرگى لە گەل کورەکەى یان کەسێکى نزیکى دەکات یان چى روودەدات لە نیوان دوو ھاوسەر و خێزانە کەیان لە خۆشەویستى و ھەفادارى یان دوژمنایەتى و ناکوکی و ھتد؛ چونکە ئەمە بانگەشەى غەیبە کە تەنھا خوای گەرە -سبحانہ و تعالیٰ- دەیزانیت.

وسیحەر لە حەرەمکراوہ کوفریەکانە ھەر و ھەکو خوای گەرە سەبارەت بە دوو فریشتە کە لە سورەتى (البقرە) دەفەرمویت:

﴿وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ ۗ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَٰكِنَّ الشَّيْطَانَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ ۗ وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ ۗ هُرُوتَ

وَمَرُوتٌ وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۚ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۗ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ [البقرة: 102]

واته: ﴿جا جووه کان (وازیان له کتئی بی خوا . تهورات . هئی ناو) شوئی نی ئه وه که وتن، که شهیتانه کان دهیانخوئی نده وه دهرباره ی دهسه لات و حکومتی سوله یمان، (ناشکرایه که) هه رگیز سوله یمان کافر نه بووه، بهل کو شهیتانه کان کافر بوون و خهل کیان فئری سیحرو جادوو ده کرد، ههروه ها خهل کیان فئری ئه وه ده کرد که بو هاروت و ماروت دابهزی بوو (که دوو فریشته بوون) له بابل (مه بهستیشیان تئگه یاندنی خهل کی بوو له سیحرو جادوو). ئه وانیش که سیان فئری هیچ شتئیك نده کرد تا پئییان نه وتایه: ئه م کاره ی ئئی مه بو تاقی کردنه وه یه و خۆت کافر مه که (که چی هه ندئك هه ر کۆل یان نه داو) له و فریشتانه وه شتی وافئیر ده بوون که ژن و می ئردی پئی له یه ک جوودا بکه ن، (هه ر چه نده) ئه و جادوو گه رانه ناتوانن هیچ زیان ئك به که س بگه یه نن، مه گه ر ویستی خوی له سه ر بئت، ئه و خهل که سه ر گه ر دانه هه مه یشه فئری شتئیك ده بن که زیانیان لی ده داو سوودی نیه بو یان، بئگومان ده شزان ئه وه ی کالی وای کپری بئت و شتی وافئیر ببئت له و دونیا هیچ به هره یه کی ده ست ناکه وئت، (به راستی) ئه و شته ی ئه وان خۆیانیان پئی فرۆشتوو و که وتونه ته داوییه وه شتی کی زور ناپه سه نده ئه گه ر بزنان و تئبگه ن (چونکه سیحرو جادوو چه واشه کاریه و کارئی کی نادروسته). ﴿[سورة البقرة: 102].

ئەم ئايەتە پيرۆزانە بەلگەن لەسەر ئەوھى سىحر كوفره وساحيره كان ژن ومپرده كان لهيه ك جيا ده كه نه وه، ههروهها ئاماژەيشه بۆ ئەوھى كه سىحر له خودى خۆيدا كاريگهري نيه به سوود يان زيان پيگه ياندن، بەلكو كاريگهري ههيه به ويستي خواى گهوره-ويستي گهردوونى وقه دهري-چونكه خواى گهوره -سبحانه وتعالى- خيّر وشهري دروست كر دووه، وزيان ليدان وپشتيوى زۆر بووه به هۆى ئەو چه واهشه كارانه وه كه ئەم زانسته زيانلیدەرانه يان له موشريكه كانه وه بۆ ماوه ته وه، وخه لكه لاوازه كانيان تووشى چه واهشه كاري كرد، إنا لله وإنا إليه راجعون، وحسبنا الله ونعم الوكيل. ههروهها ئايەتە پيرۆزه كه بەلگه يه لەسەر ئەوھى ئەوانه ي فيرى سىحر دهن بى ؛ فيرى شتيك دهن كه زيانيان پيده گه يه نيّت وسوودى بۆيان نابيّت ولاى خواى گهوره هيج به شيكيان بۆ نيه له خيّر وپاداشت، ئەم هه ره شه گه وره يه بەلگه يه لەسەر گه وره يى خه سارۆمه نديان له دونيا وقيامه تدا، وئەوان نه فسى خۆيان فرۆشتوو به كه مترین نرخ، بۆيه خواى گه وره -سبحانه وتعالى- سه رزه نشتى كر دوون لەسەر ئەم كاره يان و ده فهرمويت:

﴿وَوَلَيْتَسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: 102]

واته: ﴿(به راستى) ئەو شته ي ئەوان خۆيانيان پى فرۆشتوو به كه وتونه ته داوييه وه شتيكى زۆر ناپه سه نده ئەگه ر بزنان و تيبگه ن (چونكه سىحرو جادوو چه واهشه كاريه و كاريكى نادروسته).﴾ [سورة البقرة: 102]

، له ئايەتە كه دا وشه ي (الشراء) هاتوو به ماناى فرۆشتن ديّت ئەگه رچيش وشه كه له بنه ردا به ماناى كرپن ديّت.

داواكارين خواى گه وره عافيه ت وسه لامة تمان پى ببه خشيت له شه ر و خراپه ي ساحير وكاهين وهه موو ته له بازه كان، وهه روهها داواكارين په روه ردگار -سبحانه

وتعالی- مسولمان بپاریتیت له شهر و زیان و خراپه یان، و فهرانره وایانی مسولمانان رینموینی بکات بوئه وهی خه لکی ناگادار بکهنه وه لئیان و حوکمی خوی گه وره یان به سهردا جیبه جی بکهن بوئه وهی هه موو به نده کان رزگاریان بیت له شهر و زیان و کاره بیس و چه په له کانیان نه و سه خی و به خشنده یه.

و خوی گه وره هه ندیک شتی له شهر یه تدا داناوه بو به نده کانی که به هویانه وه خو یان ده پاریزن له شهر و زیانی سیحر پیش نه وهی روو بدات، و خوی گه وره - سبجانه و تعالی- نه و شتانه ی بو یان روونکردو وه ته وه که به هویه وه چاره سهر و هر ده گرن له پاش نه وهی روو ده دات ؛ وه کو ره حمه ت و چاکه کاریه ک به رامبه ریان و ته و او کاری نیعمه ته کانی له سه ریان

ولیره دا باسی نه و شتانه ده که ین که به هویانه وه خو مان ده پاریزین له مه ترسی سیحر پیش نه وهی روو بدات و نه و شتانه ی ده بیته هوی چاره سهر له پاش روو دانی له و رینگایانه ی رینگه پیدراوه له شهر یه تدا.

له و شتانه ی ده بیته هوی خو پاراستن له مه ترسی سیحر پیش نه وهی روو بدات ؛ گرن گترینیان و به سوو دترینیان بریتیه له: خو پاراستن به و یرده شهر یه کان و نزا کان و په ناگرتنه کان که له سونه تدا هاتوون، و له وانه ش خویندنی ئایه تی کورسی له پاش هه موو نوپژیک دوی خویندنی زیکره کان له پاش سه لامدانه وه، و هه روه ها خویندنیان پیش خه وتن، و ئایه تی کورسی گه وره ترین ئایه ته له قورئانی پیرۆزدا ؛ خوی گه وره ده فهرمویت:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا

يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ [البقرة: 255]

واته: ﴿خو زاتیکه جگه له ئه و هیچ یه کیکی تر په رستراوی هه ق نیه -جگه له ئه و هیچ یه کیکی تر شایسته ی په رستن نیه- و ئه و هه میسه زیندوو و راگرو سه په رشتیاری (هه موو دروست کراوه کانی تی)، نه وه نه وز ده یگری ت و نه خه و (چونکه راگرو سه په رشتیاری بوونه وهره)، هه رچی له ئاسمانه کان و هه رچی له زه ویدا هیه هه ر ئه وزاته خاوه نیانه، کی یه ئه وه ی (ده توانی ت) تکا بکات له لای ئه و، به بی مؤله تی خو ی، ده شزانی ت چی له ئیستا و داهاتوو و رابووردودا روویداوه و رووده دات، هیچ کام له دروستکراوانی زانست و زانیاری ته و او یان نیه ده رباره ی زانیاری و زانسته کانی ئه و، مه گه ر به وه ی که خو ی بیه ویت فی ریان بکات (ئهم پیشکه وتن و زانسته ی سه رده م به شیکی که من له به خششه کانی خوا)، فه رمانه وای و ده سه لات و زانی نی ئه وزاته هه موو ئاسمانه کان و زه وی گرتوته وه و پاریزگاریان به لای خوا وه هیچ گران نیه و ماندووی ناکات و هه ر ئه و خوی به رزو بلند و گه وریه.﴾ [سورة البقرة: 255].

وهه روه ها خویندنی -سوره تی الإخلاص:-

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: 1]

﴿ئهی پیغه مبه ر ﷻ﴾ بلی: هه ر ئه و (الله) یه خوی تاک و ته نها، هه تا کو تایی سوره ته که، [سورة الإخلاص: 1]،

و -سوره تی الفلق:-

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ [الفلق: 1]

﴿ئەى پىغەمبەر ﷺ﴾ بلى: پەنا دەگرم بە دروستكارى بوونەوەر (بەپەرودەردگارى بەرەبەيان) ﴿، هەتا كۆتايى سورتەكە، [سورة الفلق: 1] ،
و- سورتەى الناس- :

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ [الناس: 1]

﴿ئەى پىغەمبەر ﷺ﴾ بلى: پەنا دەگرم بە پەرودەردگارى خەلكى ﴿، هەتا كۆتايى سورتەكە، [سورة الناس: 1] ،

لە پاش ھەموو نووژىك و خوئىندى ئەم سى سورتە لەسەرەتەى رۆژ لەپاش نووژى بەياني، و لەسەرەتەى شەو لەپاش نووژى ئىوارە، و لەكاتى خەوتن، و ھەرودەھا خوئىندى دوو ئايەت لەكۆتايى سورتەى -البقرة- ؛ خواى گەرە دەفەرموئەت:

﴿ءَاَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَاَمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ [البقرة: 285]

واتە: ﴿پىغەمبەر و ئيمانداران باوەريان ھەيە بەوھى لە لاين پەرودەردگاريانەو ھاتۆتە خوارەو، ھەموويان باوەريان ھەيە بە خواو فرىشتەکانى و کتیبەکانى و پىغەمبەرەکانى (دەلێن) ھىچ جوړە جياوازيەک ناکەين لە نيوان ھىچ پىغەمبەرى لە پىغەمبەرەکانى خوادا (لە باوەردا)، ھەرودەھا وتيان: گوئپرايەل و ملکہچين (بو بەدھينەرمان) پەرودەردگارا ليخوش بوونى توومان دەوئەت و سەرئەنجام ھەر بو لای

تۆیه گه‌رانه‌وه. (285) خوای گه‌وره ئه‌رک ناخاته سه‌ر هه‌یچ که‌سه‌یک مه‌گه‌ر به قه‌ده‌ر توانای خو‌ی نه‌بیت، هه‌ر کارێکی چاک ئه‌نجام بدات قازانجی ته‌نها بو‌ خو‌یه‌تی و هه‌ر خراپه‌یه‌کی کردبیت ته‌نها دوو‌چاری خو‌ی ده‌بیته‌وه و له‌سه‌ر خو‌یه‌تی (هه‌ر بۆیه ئیمانداران ده‌لێن): په‌روه‌ردگارا؛ لێمان مه‌گره‌ ئه‌گه‌ر فه‌رامۆشیمان به‌سه‌ردا هات یان گونا‌هو هه‌له‌یه‌که‌مان له‌ ده‌ست قه‌وما، په‌روه‌ردگارا؛ ئه‌رکی سه‌خت و کاری گران مه‌ده‌ به‌سه‌رماندا وه‌کو ئه‌وه‌ی داوته به‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی پێش ئیمه‌دا، په‌روه‌ردگارا؛ ئه‌رکیک مه‌ده‌ به‌سه‌رماندا له‌ تواناماندا نه‌بیت، تووشی به‌لاو ناخۆشیه‌که‌مان مه‌که‌ تواناو هه‌ژو هه‌ناومان لێ بپریت، گونا‌همان به‌سه‌روه‌ و چاوپۆشی بکه‌ له‌ هه‌له‌و تاوانه‌کانمان و دای پۆشه، (داواکارین) به‌زه‌ییت بێته‌وه پیاماندا، په‌حمان پێ بکه‌، هه‌ر تۆ پشت و په‌ناو یاری ده‌ری ئیمه‌یت، جا بۆیه داوا ده‌که‌ین سه‌رمان به‌خه‌یت به‌سه‌ر قه‌ومی کافرو خاوه‌ناساندا، (ئا به‌و شیوه‌یه‌ په‌روه‌ردگاری مه‌زن فێری نزی رێک و پێکه‌مان ده‌کات، ئومیده‌ که‌ لێشمان وه‌ربگریت..) کاتیک ئایه‌تی (284) دابه‌زی هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) سه‌غله‌ت بوون و چوون بو‌ خزمه‌تی.. ئه‌ویش فه‌رموویه‌تی: بلین گو‌پرایه‌ل و ملکه‌چین.. ئینجا خوای گه‌وره ئایه‌تی (285، 286) دابه‌زاند بو‌ دلدانه‌وه‌یان. (286) ﴿

و به‌سه‌حیحی هاتوو له‌ پێغه‌مبه‌ری خوداوه -صلی الله علیه وسلم- که ده‌فه‌رموویت: (هه‌رکه‌سه‌یک له‌ شه‌ودا ئایه‌تی -کورسی- بخوینیت ئه‌وا له‌لایه‌ن خوای گه‌وره پارێزگاریکی بو‌ داده‌نریت وشه‌یتان نزیکی نابیته‌وه هه‌تاوه‌کو به‌یانی به‌سه‌ردا دیت). وه‌هروه‌ها به‌ سه‌حیحی هاتوو که فه‌رموویه‌تی: (هه‌رکه‌سه‌یک دوو ئایه‌تی -کو‌تایی- سورته‌ی -البقره‌- بخوینیت ئه‌وا ئه‌و شه‌وه به‌سه‌ بۆی)، ومانا که‌ی ئه‌وه‌یه -خودا زاناته‌- : به‌سه‌ بۆی بۆئه‌وه‌ی پارزێراو بیت له‌ هه‌موو شه‌ر و زیانیکی، وه‌هروه‌ها زۆر خویندنی نزی په‌ناگرتن به‌ خوای گه‌وره: (اعوذ بکلمات الله التامات من شر ما خلق) له‌ شه‌و ورژدا به‌تایبه‌تی له‌ کاتی چوون ومانه‌وه له‌ شوئینیک وه‌کو بینا یان بیابان یان

دهرودهدشت یان ده‌ریا ؛ چونکه پیغهمبەر -صلی الله علیه وسلم-
 ده‌فهرمویت: (هه‌رکەسیک بچینه شوینیک، و بلیت: -اعوذ بکلمات الله التامات من شر ما خلق*- هیچ شتیکی
 زیانی پیناگهیەنیت هه‌تاومکو له‌و شوینه ده‌روات) *

[واته: په‌نا ده‌گرم به [وشه‌کانی خوای گه‌وره -قورئان- که بی که‌موکوری وعه‌یبه]
 له‌ هه‌موو شه‌ریک که دروستی کردوو، وه‌روه‌ها سونه‌ته مسوئمان له‌سه‌ره‌تای
 رۆژ و له‌ سه‌ره‌تای شه‌ودا (سێ جار) بلیت: (بسم الله الذي لا يضر مع اسمه شيء في الأرض ولا
 في السماء وهو السميع العليم) واته: (به‌ناوی خوای گه‌وره که له‌گه‌ل ناوی نه‌ودا هیچ شتیکی زیان ناگهیەنیت له‌ زوی
 وناسماندا ونه‌و بیسه‌ر وزانایه)،

وئهم زیکر وپه‌ناگرتنه‌ گه‌وره‌ترین هۆکارن بۆ خۆپاراستن له‌ شه‌ر وزیانی سیحر
 وه‌تد له‌ شه‌ر وزیانه‌کان ؛ بۆ که‌سیک به‌راستگۆپی وئیمان و به‌ سینگ فراوانی وپشت
 به‌ستن و متمانه به‌ خوای گه‌وره وپه‌ناگرتن پێی به‌رده‌وام بیت له‌سه‌ر ووتنیان،
 وه‌روه‌ها گه‌وره‌ترین چه‌که بۆ لابرینی سیحر له‌پاش روودانی له‌گه‌ل زۆر پارانه‌وه له
 خوای گه‌وره وداواکردن لێی -سبحانه و تعالی- بۆئه‌وه‌ی زیان وکاره‌سات له‌سه‌ر به‌نده
 لاب‌دات. وه‌روه‌ها له‌و نزایانه‌ی که له‌ سونه‌تدا هاتوو بۆ چاره‌سه‌رکردنی سیحر
 وپیغهمبەر -صلی الله علیه وسلم- ئەم نزایانه‌ی به‌سه‌ر هاوه‌لانیدا ده‌خویند: (اللهم
 رب الناس أذهب البأس واشف أنت الشافي لا شفاء إلا شفاؤك شفاء لا يغادر سقماً)
 واته: (خودایه، په‌روه‌ردگاری خه‌لکی، ئەم ناره‌حه‌تیه لاببه؛ شيفا بنێره ته‌نها تۆ شيفا
 به‌خشیت -الشافي-یت، شیفایه‌ک هه‌یج نه‌خۆشیه‌ک نه‌هه‌یلت) سێ جار
 ده‌یلت، وه‌روه‌ها ئەو روقیه‌ی که جبریل خویندی به‌سه‌ر پیغهمبەر -صلی الله علیه
 وسلم-، ئەویش ئەم نزایه‌یه: (بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ سَيِّئٍ يُؤْذِيكَ، مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ
 أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ، بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ) واته: (به‌ناوی خودا روقیه‌ت به‌سه‌ردا
 ده‌خوینم -بۆئه‌وه‌ی خودا شیفات بۆ بنێریت-)، له‌ هه‌موو شتیکی که ئازارت ده‌دات،
 وله‌ شه‌ری هه‌موو نه‌فس وچاوئیک که حه‌سوودیت پێ ببات، خودا شیفات بۆ

بئیریت، به ناوی خودا روقیهت به سهردا ده خونیم)، وده بیت ئەمه سی جار دووباره بکاتهوه.

پینگه مبهەر - **صلى الله عليه وسلم** - رینموینی داوه بو ده سنگرتن به ووتنی ئەم ویردانه، وهۆکاره بو سهلامه تیبون له هه موو شه ر و زیانیک.

وله چاره سه ری سیحر پاش روودانی که چاره سه ریکی سوود به خشه بو پیاو ئە گهر به سترابیت هوه له جوتیبون له گه ل خیزانه که ی ؛ ئەوه یه حه وت گه لای سیدر به ینیت و بیکو تیت به به رد یان شتیکی هاوشیوه ی و بیخاته نیو ته شیتک ئاوه وه وخوی پیبشوات و ئەم ئایه تانه ی به سهردا بخوینیت: ئایه تی کورسیو - سورته تی الکافرون -:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ [الکافرون: 1]

﴿ (ئە ی موحه ممه د ﷺ) بلی: ئە ی بیباوه ره کان - ئە ی کافره کان - ﴾، هه تا کو تایی سورته ته که، [سورة الکافرون: 1]،

و- سورته تی الإخلاص -:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: 1]

﴿ (ئە ی پینگه مبهەر ﷺ) بلی: هه ره ئە و (الله) یه خوای تاک وته نها ﴾، هه تا کو تایی سورته ته که، [سورة الإخلاص: 1]،

و- سورته تی الفلق -:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ [الفلق: 1]

﴿ (ئەى پىغەمبەر ﷺ) بلى: پەنا دەگرم بە دروستكەرى بوونەوەر (بەپەروەردگارى بەرەبەيان) ﴾، هەتا كۆتايى سۈرەتەكە، [سۈرە الفلق: 1]،

و -سۈرەتى الناس- :

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ ﴾ [الناس: 1]

﴿ (ئەى پىغەمبەر ﷺ) بلى: پەنا دەگرم بە پەروەردگارى خەلقى ﴾، هەتا كۆتايى سۈرەتەكە، [سۈرە الناس: 1]،

وئەو ئايەتەنەى باسى سىحر دەكات لە سۈرەتى (الأعراف)دا ؛ خوای گەورە دەفەرموئیت:

﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۚ إِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَعُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١١٩﴾ ﴾ [الأعراف: 117-119]

واتە: ﴿ئىئە نىگامان نارد بۆ موسا كە دارەساكەت فرى بدە، جا دەستبەجى (هەر كە فرىيدا) ئەو فرو فىلەى كە دەيانكرد هەمووى هەلۋەشايەو (117) ئەوسا ئىتر حەق چەسپاۋ دەرکەوت و پوۋچەلەش بوەو ئەوئەى ئەوان دەيانكرد. (118) ئىتر لەوگۆرەپانەدا (فىرەون و دارودەستەكەى) شكستيان پئەئىئراۋ بەسەر شۆرى و شەرمەزارى گەرانەو. (119)﴾ [سۈرە الأعراف: 117-119]

، وئايەتەكانى سۈرەتى (يونس) ؛ خوای گەورە -سبحانە وتعالى- دەفەرموئیت:

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُنُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَا يَصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾﴾

[يونس: 79-82]

واته: ﴿(ئینجا فیرعون فەرمانیدا) وتی: ئادهی هه‌رچی جادووگه‌ری زاناو شاره‌زا هه‌یه بهینن و بۆم کۆبکه‌نه‌وه. (79) جا کاتیک جادووگه‌ران هاتن و (بریاردر جادووگه‌ری خۆیان بنوینن و موعجیزه‌ی موسا به‌تال بکه‌نه‌وه) موسا پێی وتن: ده‌ی چیتان هه‌یه فری بدهن و بیخه‌نه‌ روو!! (80) ئه‌وسا (جادووگه‌ران، جادووی خۆیان نواند) موسا وتی: هه‌رچی کردووتانه و نیشانی ئه‌و خه‌لکه‌تانداوه‌هه‌مووی جادووه و هیچی تر، بێگومان خوا دوا‌ی تاوێکی تر پووچی ده‌کاته‌وه، به‌راستی خوا کرده‌وه‌ی ئه‌وانه‌ی که تۆوی خراپه‌ ده‌چینن چاک و سه‌رکه‌وتوو ناکات. (81) به‌لکو خوا حه‌ق و راستی ده‌چه‌سپینیت به‌فه‌رمان و ویسته‌کانی خۆی ئه‌گه‌ر چی تاوانکارو تاوانباران پێیان ناخۆش بێت.

(82) ﴿[سورة یونس: 79-82]

﴿قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوْلَٰئَ مَنْ أَلْقَىٰ ﴿٦٥﴾ قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ ﴿٦٦﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ﴿٦٨﴾ وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴿٦٩﴾﴾

[طه: 65-69]

واته: ﴿ئەوسا جادووگەران وتیان: ئەى موسا؛ يان تۆ دەستبەكاربە و (دار عەسای خۆت) فری بده، يان ئيمه سەرەتا دەست پێ دەکەين و فری دەدەين؟ (65) موسا وتی: نەخیر؛ ئیوه لە پێشدا دەست پێ بکەن، جا هەر دەستیان پێکرد پەت و گوريس و دارو چپوه کانیان وا دەهینرایه بەرچاوی بههۆی جادوو یانەوه، بئىگومان وهک مار بهخپراپی دەروات. (66) ئەوسا موسا هەستی کرد بە ترسێک له دڵ و دەروونیدا. (67) (ئیمەش نیگمان بۆ کرد) وتمان: مەترسە و دنیابە چونکە بەراستی هەر تۆ بەرزو سەرکەتوویت. (68) ﴿ [سورة طه]، ، [سورة طه، الآيات: 65-69].

و پاش خۆیندنی ئەوهی باسکرا بەسەر ئاودا سی جار دەیخواتهوه و خۆی دەشوات بە ئەوهی ماوه تەوه و بەم شیوهیه نەخۆشیه که لادهچیت به ویستی خۆای گهوره، و ئەگەر پێویستی کرد دوو جار یان زیاتر دووبارەى دەکاتەوه و ئاساییه هەتاوهکو نەخۆشیه که نامینیت.

وههروهها له چارهسەرکردنه کانی سیحر - له بهسوودترین چارهسەرەکانه- ههولدانه بۆ دۆزینهوهی شوپنی سیحره که له زوی وشاخ و شوپنی تر، ئەگەر شوپنه کهی دۆزرایهوه ؛ دەرده کریت و پوچەل دەکریتەوه و لەناو دەبریت بەم شیوهیه سیحره که نامینیت.

ئەوهی باسکرا به پیتی توانا ئەو رێکارانهیه که بههۆیانهوه خۆ پارێزی دەکریت له سیحر و چارهسەر کردنی، و خۆای گهوره بهخشهری رینمونی وگرتنه بهری رینگای راستیه

بهلام چارهسەرکردنی سیحر به کردنی سیحرێکی تر ئەمیش بههۆی نزیکبوونهوه له جنۆکه دەبیت به سەرپڕین بۆ یان وجگه لهوانهی تر له قوربانیه کان بۆیان ؛ ئەمه رینگه پێدراو نیه چونکه له کردهوهی شهیتانه بهئکو شیرکی گهورهیه. بۆیه واجبه خۆمان بپارێزین لهم شتانه، وههروهها رینگه پێدراو نیه چارهسەر بکریت به داواکردن

له كاهين وفالگرهوه وته له كه بازه كان وبه كارهيئاني ئه وهى ده يلينه وه چونكه ئه وان باوه ردار نين، ودرؤزن وفاسقن بانگه شهى زانيى غهيب ده كه ن وخه لكى چه واشه ده كه ن، وپيغه مبه ر -صلى الله عليه وسلم- هه ره شهى داوه له چوون بو لايان وداوا كردن لتيان و باوه ر كردن پتيان هه روه كو چؤن پيشت ر پوونكرايه وه له سه ره تاي ناملكه كه دا(ئه وه له كرده وهى شه يتانه)، وبه سه حيي هاتووه كه پرسيار له پيغه مبه رى خودا -صلى الله عليه وسلم- كرا سه باره ت به نوشره (پوچه لكر دنه وهى سيح ر به سيح ريكي تر)، ئه ويش فه رمووى: «ئه وه له كرده وهى شه يتانه» [رواه الإمام أحمد وأبو داود بإسناد جيد]، ونوشره بري تيه له پوچه لكر دنه وهى سيح ر له كه سيك كه سيح رى ليكراوه ، ومه به ست له فه رمايشته كهى : ئه و (نوشره يه) كه خه لكى جاهيليه ت ده يانكرد، ئه ميش بري تى بوو: له داوا كردن له ساحيريكي تر بوئه وهى سيح ريكي پوچه ل بكا ته وه به كردنى سيح ريكي تر.

به لام پوچه لكر دنه وهى به روقيه وهه ناگرتنى شه رعى وده رمانى ريگه پي دراو ؛ ئاسايه هه روه كو پيشت ر باسكرا. وئه مه قسه ي عه لامه (ئيين ئه لقه يم) و شيخ (عبد الرحمن بن حسن) له (فتح المجيد) -ره حمه تى خوايان ليبي ت-، وهه روه ها زانا ياني تر هه مان رايان هه يه له سه ر ئه م با به ته.

وداواكارين له خواى گه وره كه مسو لمانان سه ركه وتوو وريئموئى بكا ت بو عافيه ت وسه لامه ت بوون له هه موو شه ر و خراپه يه ك و بيان پاريزي ت له دين دارياندا، وتيگه يشتوو يان بكا ت له ئايندا، وسه لامه ت بوون له پيچه وانه كردنى شه ريعه ت، وصلى الله وسلم على عبده ورسوله محمد وعلى آله وصحبه.

سيحركردنى ئافرهت له ميژده كهى

[[مجموع فتاوی و مقالات متنوعه]] ابن باز (4/ 431-432)

له (عبد العزیز بن عبد اللہ بن باز) ہوہ بو برای بہر پڑیم... السلام علیکم ورحمة اللہ وبرکاتہ، وپاشان:

خوای گہورہ ہیدایہ تان بدات نو سراوہ کہ تانم پیگہ یشت وئہ وہی تئیدایہ له وہی تووشتان بووہ کاتیک ویستوتہ جووت بیت له گہل خیزانہ نوئکہ تدا، وھہ روہا له رپوشنتت بو لای شیخیک و فہ تواکہی بوٹ وئہ وہی خیزانی پیشووت کردویہ تی له وہی بووہ ہوئی ریگری له جووتبوونت له گہل خیزانہ نوئکہ ت، وپرسیار کردنت سہ بارہت بہ حوکمی ئەم شتانہ ؛ زانراوہ.

و وہ لام: ئە گہر خیزانی پیشووت دانی بہم کارہدا نابیت، یان سہ لمینرا بیت کہ ئەو کارہی کردووہ بہ بہ لگہ وہ ئەوا کاریکی زور خراپی کردووہ، بہ لکو کوفر وگومراپی کردووہ؛ چونکہ کارہ کہی سیجری حہرامکراوہ، وساحیر کافرہ ھہ روہ کو خوای گہورہ - سبحانہ وتعالی - دہ فہ رمویت:

﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَٰ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَا كِنَّ الشَّيْطَانِ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هُرُوتَ وَمَرُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَرَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: 102]

واته: ﴿جا جووه کان (وازيان له کتئی بی خوا . تهورات . هئی ناو) شوئی نی ئه وه که و تن، که شهیتانه کان دهیانخوئی نده وه ده رباره ی دهسه لآت و حوکمی سوله یمان، (ئاشکریه که) هه رگیز سوله یمان کافر نه بووه، به ل کو شهیتانه کان کافر بوون و خه ل کیان فئری سیحرو جادوو ده کرد، ههروه ها خه ل کیان فئری ئه وه ده کرد که بۆ هاروت و ماروت دابه زی بوو (که دوو فریشته بوون) له بابل (مه به ستیشیان تئگه یاندنی خه ل کی بوو له سیحرو جادوو). ئه وانیش که سیان فئری هیچ شتئی ك نه ده کرد تا پئیان نه وتایه: ئه م کاره ی ئئی مه بۆ تاقی کردنه وه یه و خۆت کافر مه که (که چی هه ندیك هه ر کۆل یان نه داو) له و فریشتانه وه شتی وافئری ده بوون که ژن و مئردی پئی له یه ک جوودا بکه ن، (هه ر چه نده) ئه و جادووگه رانه ناتوانن هیچ زیان ئك به که س بگه یه نن، مه گه ر ویستی خوای له سه ر بئت، ئه و خه ل که سه رگه ردانه هه میشه فئری شتئیك ده بن که زیان یان لی ده داو سوودی نیه بۆیان، بئگومان ده شزانن ئه وه ی کال ای وای کئری بئت و شتی وافئری ببئت له و دونیا هیچ به هره یه کی ده ست ناکه وئت، (به راستی) ئه و شته ی ئه وان خۆیان یان پئی فرۆشتوو و که وتونه ته داوییه وه شتئی کی زۆر ناپه سه نده ئه گه ر بزائن و تئبگه ن (چونکه سیحرو جادوو چه واشه کاریه و کارئ کی نادرسته). ﴿[سورة البقرة : 102]

،ئهم ئایه ته پیروژه به ئگه یه له سه ر ئه وه ی سیحرو کوفره، و ساحیر کافر، و ساحیره کان فئری ئه و شتانه ده بن که زیان یان پئده گه یه نئیت و سوودیان پئناگه یه نئیت، وه مه به سه کانیان بریتیه له جیا کرده وه ی ژن و میژده کان، و هیچ به ش و پاداشتیکیان بۆ نیه له قیامه ت - یان به هیچ شیوه یه ک رزگاریان نابئیت له سزای خوای گه وره - وه فه رموده ی سه حیحا هاتوو له پئغه مبه ری خودا وه - **صلی الله علیه وسلم** - که ده فه رموئیت: «خۆتان بپارێزن له حه وت تاوانه و ئیرانکه ر و له ناوبه ره که، ووتیان: ئه ی پئغه مبه ری خودا، ئه وانه چین؟ فه رمووی: شیرک

وهاوبه شدانان بۆ خوای گهوره، وسيحرکردن، وکوشتنی نه فسئیک که خوای گهوره
هرامی کردووہ بکوژرئیت مه گهر به ههق ومافی خوئی نه بئیت، وخواردنی ريبا (سوو)،
خواردنی مائی هه تیوان، وراکردن له ساحه ی جيهاددا (پشتکردنه گۆره پانی جهنگ
وراکردن)، وتۆمه تی زینا هه ئواسین بۆ ئافره ته داوین پا که بئناگاکان (بی ئاگا وبهرین له
زیناکردن)».

ئه و شیخه ی ده رمانه که ی پئیت داوه وادیاره که ساحیره وه کو ئافره ته که، چونکه
که سئیک له سحر نازانئیت و به دوایدا ناگه رئیت مه گهر ساحیر بئیت، وههروه ها خوئی
له فالگره وه وکاهینه ناسراوه کانه که بانگه شه ی زانیی غه یب ده کهن له زۆر شتدا، و
واجبه له سه ر مسوئمان ئاگادار بئیت لیان وباوه ریان پینه کات له و شتانه ی بانگه شه ی
بۆ ده کهن -له زانیی غه یب- چونکه پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم-
ده فه رموئیت: (هه رکه سئیک بروات بۆ لای فالگره وه یه ک وپرسیاری شتیکی لیبکات
ئه وا چل روژ نوئژی قبول ناکرئیت)، وههروه ها له [مسلم] دا هاتوو، که
ده فه رموئیت: (هه رکه سئیک بجئیت بۆ لای فالگره وه یه ک یان کاهینئیک وباوه ری
بیبکات له وه ی ده یلئیت ئه وا کوفری کردوو به ئه وه ی دابه زیوو به بۆ سه ر موحه مه د).

بۆیه واجبه ته وه به بکه ییت وپه شیمان بیته وه له ئه وه ی روویدا، ئه م شتانه باس
بکه ییت بۆ هه یئه -کۆمیسوون- وهه روکی دادگا سه باره ت به شیخه که وئافره تی
پیشووت ؛ بۆئه وه ی دادگا وهه یئه ریگریان لیبکه ن له کردنی ئه م کارانه، وئه گهر
تووشی شتی هاوشیوه ی ئه مه بووئیت پرسیار له زانایانی شه ریعته بکه بۆئه وه ی
چاره سه ری شه رعیت پۆ بلین. خوای گهوره تیگه یشتن له ئاین ودامه زراوی له سه ری
وسه لامه تمیان پۆ به خشیئیت له نزیکبوونه وه له و شتانه ی پیچه وانه ی ئیسلامن، ئه و
سه خی وبه خشنده یه.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته.

حوکمی داواکردن له ساحیره کان وته له بازه کان

Ibeere : Arákùnrin : ص.ع. ب[برنامج: (نور علی الدرب) - «مجموع فتاوی ومقالات متنوعه» ابن باز (5/ 276-278)]

ب: برایه ک به ناوی: ص.ع.ب له ریازه وه له پرسیره که یدا ده لیت: هه ندیک خه لک هه یه له هه ندیک شوینی یه مه ن پیمان ده لین: (سه یده کان) وئه وانه شتی وا ده که ن که پیچه وانه ی تاینه وه کو ته له که بازی - شعوذة - وهتد، وبانگه شه ی ته وه ده که ن که توانای شیفا به خشینیان هه یه به خه لکی له نه خووشیه سه خته کان، ده لین به لگه ی راستگوویان ته وه یه خه نجر له خوویان ده دن یان زمانیان ده برن پاشان ده ی گه ریننه وه بو شوینی خووی به ی ته وه ی هیچ زیانیک تووشیان ببیت، وئه وان تیاندا یه نوژر ده کات وهه یانه نوژر ناکات. وهه روه ها حه لالی ده که ن بو خوویان که هاوسه رگری بکه ن له گه ل ئافره تیک له کو مه لیک تر به لام ریگا ناده ن کچه کانیان که سی تر جگه له خوویان بیخوازیت، وکاتیک نزا ده که ن بو نه خووشیه کان ده لین: (یا الله یا فلان) یه کیک له باو وبایرانیان.

وله کو ندا خه لکی به گه وره سه یریان ده کردن، وده یانوت که سانیک ی ئاسای نین ونزیکن له خوای گه وره، به لکو پیمان ده ووتر پیاوانی خوا، وئیتا خه لکی سه باره تیان دابه ش بوون: تیاندا یه پیچه وانه یان ده وه ستیتته وه ئه مانیش گه نجه کان وهه ندیک له خاوه ن زانسته کانن، وهه یه هیشتا باوه ری پیمان وه شوینیان ده که ویت ته وانیش به ته مه نه کان ونه خویندواره کانن، هیوادارین به ریزتان هه قیقه ت وراستی روون بکه نه وه له م بابه ته دا.

ج: ته وانه وهاوشیوه کانیان وه کو سو فیه کانن که کرده وه ی خراپ وهه ل سو که وتی پوچهل ده که ن، وهه وره ها ته وان له فالگره وه کانن که پیغه مبه ر - **صلی الله علیه وسلم** - سه باره تیان ده فهرمویت: (هه رکه سیک بروات بو لای فالگره وه یه ک

وپرسیاری شتیکی لیبکات ئەوا چل رۆژ نوژیی قبول ناکریت)، وئەمیش بەهۆی ئەوهی بانگەشەى زانیی غەیب دەکەن، و خزمەتی جنۆکەکان دەکەن، و دەیانپەرستن، و خەنکی چەواشە دەکەن بە کردەوهی سحرى جیاواز که خوی گەوره سه بارهتی ده فەرمویت له چیرۆکی موسا و فیرعون:

﴿قَالَ الْقَوْمُ فَلَمَّا أَلْقُوا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَأَسْأَرَهُبُهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾﴾

[الأعراف: 116]

واته: ﴿موسا وتی: ده ئیوه دهست به کارین و دایه زین، جا کاتیک دایانه زاند، جادووین له چاوی خەنکی کردو و یستیان بیانترسین و جادوویه کی زۆر گەوره یان پیش هیناو به ریاکرد﴾ [سورة الأعراف: 116]،

بۆیه نابیت کهس بچیت بۆ لایان و داوای شتیکیان لیبکات بەهۆی ئەم فەرموودهیه، و ههروهها بههۆی ئەوهی که -صلى الله عليه وسلم- ده فەرمویت: (هه رکه سیک بچیت بۆ لای کاهینیک -ئەوهی بانگەشەى زانیی غەیب ده کات- و باوه رپی پیبکات له وهی ده یلیت ئەوا کوفری کردوه به ئەوهی دابه زیووه بۆ سه ر موحه مه د)، و له گیرانه وهیه کی تر دا: (هه رکه سیک بچیت بۆ لای فالگره وهیه ک یان کاهینیک و باوه رپی پیبکات له وهی ده یلیت ئەوا کوفری کردوه به ئەوهی دابه زیووه بۆ سه ر موحه مه د).

وسه بارهت به پارانه وه یان له جگه له الله و داوای به هاناوه هاتنیان له جگه له الله، یان بانگه شه کردنیان به وهی باواییران و پیشینانیان گه ردوون به رپوه ده بهن، یان شیفای نه خو ش ده دن، یان وه لامی نزاکان ده ده نه وه نه گه رچیش مردوون و ئاماده نین؛ ئەمانه هه مووی کوفرن به خوی گه وره -عز و جل- و له شیرکی گه وره یه، و اجبه نکۆلیان لیبکریت و کهس نه چیت بۆ لایان و داوای هیچ شتیکیان لی نه کهن و باوه ریان

پینه‌کن، چونکه ئەوان لەم کردەوانەدا کردەوهی فالنگرەوه وکاهینەکان دەکەن، وه‌روه‌ها کردەوهی موشریکه‌کان دەکەن له پارانەوه‌یان له جگه له الله و داوای به‌هاناوه هاتن له جگه له الله وداوای یارمه‌تی له جگه له الله دەکەن له جنۆکه‌کان و مردوووه‌کان و ئەوانه‌ی خۆیان دهنه پائیان که بانگه‌شە‌ی ئەوه دەکەن باوبایران و پیشینی ئەوانن یان خه‌لکانیکی تر که ده‌لین خاوه‌ن ویلایه‌ت وکه‌رامه‌تن، بۆیه هه‌موو ئەم کردەوانه له کاری ته‌له‌که‌باز وکاهین و فالنگرەوه‌کانه هه‌مووی پوچه‌له و نکۆلی لیکراوه له شه‌ریعه‌تی پاکدا.

به‌لام ئەوه‌ی ده‌یکه‌ن له هه‌لسوکه‌وتی نامۆ وه‌کو خه‌نجهر و شمشیر له خۆدانیان یان برینی زمانیان هه‌موو ئەمانه چه‌واشه کردنی خه‌لکیه، وله سیه‌رکردنی هه‌رامکراوه که ده‌قی زۆر هاتوو له قورئان و سونه‌تدا سه‌باره‌ت به هه‌رامکردنی وئاگادارکردنه‌وه لێ هه‌روه‌کو پیشووتر باسکرا، بۆیه پێویسته که‌سی ژیر هه‌لنه‌خه‌له‌تیت به ئەوانه، و ئەم کارانه هاوشیوه‌ی ئەوه‌یه که خوای گه‌وره سه‌باره‌ت به ساحیره‌کانی فیرعه‌ون ده‌فه‌رمویت:

﴿قَالَ بَلْ أَلْفُوا فَاِذَا حَبَّالَهُمْ وَعَصِيَّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى﴾ [طه: 66]

واته: ﴿وا ده‌هینزایه به‌رچاوی به‌هۆی جادوو‌یانه‌وه که وه‌کو مار به‌خێرایی ده‌روات﴾ [سورة طه: 66]

ئەوان ئەم کاره پوچه‌لانه پێکه‌وه ده‌کەن: سیه‌ر و ته‌له‌که‌بازی -شعوذة- و فالنگرتنه‌وه و شیرکی گه‌وره و داوای یارمه‌تی و به‌هاناوه هاتن له جگه له الله دەکەن و بانگه‌شە‌ی زانیی غه‌یب وه‌ه‌لسوکه‌وت به گه‌ردوون دەکەن، ئەم جوۆره جیاوازه زۆرانه له شیرکی گه‌وره و کوفری ئاشکرا و کاری ته‌له‌که‌بازی و بانگه‌شە‌ی زانیی غه‌یب ؛ خوای گه‌وره -عز و جل- هه‌مووی هه‌رام کردوووه و ئەوه‌ی به‌ته‌نها غه‌یب ده‌زانیت به‌ره‌هایی الله یه -سبحانه و تعالی-، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ ﴿٦٥﴾

[النمل: 65]

واته: ﴿ئەه ی پئغه مبهری (صلی اللہ علیہ وسلم) پئیان) بئنی: جگه له خوا هه رچی له ئاسمانه کان و زهویدا هه یه هیچیان ئاگادارینین له په نهان و شاراوه کان﴾ [سورة النمل: 65]،

واجبه له سه ره موو مسوئمانئیک که حائی ئەوانه ده زانئیت ؛ نکۆئیان لئیبکات وهه ئسوکه وته چه وته کانئیان بۆ خه لکی روون بکاته وهه وهه وائیان سه بارهت بدات له لای کاربه دهسته کان ئەگه ره له ولاتئیکی ئیسلامی بوو بۆئه وهی سزایان بدهن به و شیوه یه ی شایسته ن له شه رعه تدا بۆئه وهی شه ریان دوور بخه رئته وهه و مسوئمانان پارئیزراو بن له پوجه ئی وچه واشه کاریان.

خوای گه وره سه رکه وتوو مان بکات.

چاره سه ره له لای پزئیشکی خوئمالی که جنۆکه به کار ده ئئیت بۆ چاره سه ره کردن

[«مجموع فتاوی ومقالات متنوعه» ابن باز (5/ 418-420)]

پ: کوئمه ئئیک هه ن به پزئیشکی خوئمالی -شه عبی- خه لکی چاره سه ره ده که ن به پئیی بانگه شه یان وکاتئیک چووم بۆ لای یه کئیکیان ووتی: ناوت بنووسه وناوی دایکت بنووسه پاشان به یانی بگه رپوه بۆ لامان، وکاتئیک یه کئیک ده چئیت بۆ لایان، ده ئئین: تۆ تووشی ئەوه وئوه بووئیت، وچاره سه ره ت ئەوه وئوه یه.. ویه کئیکیان ده ئئیت: که قورئان به کار دئئیت له چاره سه ره کردندا، ئایا راتان چیه سه بارهت به م که سانه؟ وحوکمی چوون بۆ لایان چیه؟ س.غ.غ له شاری حائله وه.

ج: ئەوێ ئەم کارە دەکات بەنگە ئەوێ بە کاردینیت و بانگەشە زانیی غەیب دەکات، بۆیە دروست نیە چوون بۆ لایان، و هەر وەها نابیت بچن بۆ لایان و پرساریان لیبکەن؛ چونکە پێغەمبەر -**صلی اللہ علیہ وسلم**- سەبارەت بەم جۆرە کەسانە دەفەرمویت: (هەرکەسێک بڕوات بۆ لای فالگرەوێهێک و پرساری شتیکی لیبکات ئەوا چل رۆژ نوژی قبول ناکریت)، [روە مسلم].

و هەر وەها لە فەرموودە ی تەدا هاتووێهێ کە نەهێ کردووێهێ لە چوون بۆ لای کاهینەکان و فالگرەوێهێکان و ساحیرەکان و نەهێ کردووێهێ لە داواکردنی شتیکی لیبان و باوهر پیکردنیان، و فەرمووی: (هەرکەسێک بچیت بۆ لای کاهینیک و باوهری پیبکات لەوێ دەلیت ئەوا کوفری کردووێهێ بە ئەوێ دابەزیووێهێ بۆ سەر موخەمەد). و هەرکەسێک بانگەشە زانیی غەیب بکات بە بەرد فریدان یان بە کارهینانی گویچکە ماسی یان هیل کیشان لەسەر زوێ یان پرسارکردن لە نەخۆش سەبارەت بە ناوی دایکی یان ناوی کەسێک نزیکەکانی هەموو ئەمانە بەنگە یە لەسەر ئەوێ ئەو کەسە ی فالگرەوێهێ و کاهینە کە پێغەمبەر -**صلی اللہ علیہ وسلم**- نەهێ کردووێهێ لە چوون بۆ لایان و نەهێ کردووێهێ لە داواکردنی شتیکی لیبان.

واجبە مسوڵمان ئاگادار بیت لیبان و داوای هێچ شتیکیان لیبەکات لە چارەسەر و شتی تر ئەگەر چیش بانگەشە ئەوێ بکەن کە بە قورئان چارەسەر دەکەن، چونکە لە خووی بانگەشە کە رانی پوچەل ئەوێهێ چەواشە کاری دەکەن و خەلکی هەلەخەلەتین بۆیە نابیت باوهریان پیبکریت لەو شتانە ی دەلیین، و واجبە لەسەر ئەوێ شتیکی سەبارەت یان دەزانیت هەوائیان لەسەر بدات لەلای کاربەدەستان لە دادوهر و فەرمانرەوا و ناوهندەکانی تر لە هەموو شاریک بۆ ئەوێ بە حوکمی خوای گەورە بریاریان لەسەر بدریت، و بۆ ئەوێ مسوڵمانان پارێزراو بن لە شەر و زیان و خرابەیان و لە خواردنی پارە ی خەلکی بەناھەقەوێهێ.

و خوای گەورە یارمەتیدەرمان بیت، و لا حول و لا قوۃ إلا اللہ.

دهرمانی شہری بو چارہسہری سیحر

[برنامج: نور علی الدرب الشریط: 53 - «مجموع فتاوی ومقالات متنوعه» ابن باز (290-288 /6)]

پ: گویم له یه کیک له زانایان بوو دهیوت: هه رکه سیکی پی وایت که سیحری لیکراوه ؛ نهوا با حهوت گلای کنار ببات وپاشان له سه تلک ئاو دای بنیت وئهم دوو سورتهی بهسهدا بخونیت: سورته کانی (الفلق والناس) ؛ [المعوذات: نه لموعه ویزات]، وئایه تی کورسی وسورته تی -الکافرون:-

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ *﴾

بلی: نهی بیباوه ره کان -نهی کافره کان- ﴿﴾

وخوای گه وره دهفه رمویت:

﴿وَمَا أَنْزَلَ عَلَى الْمَلَائِكِ بْنِ بَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ﴾

واته: ﴿ههروهها مهردومیان فیری نهوه ده کرد که بو هاروت و ماروت دابهزی بوو (که دوو فریشته بوون) له بابل (مه بهستیشیان تیگه یاندنی خه لکی بوو له سیحرو جادوو)﴾ [سورة البقرة: 102]

وسورتهی (الفتاحه) ؛ ئایا نه مه راست ودرسته؟ وچی بکات نه و کهسه ی پی وایه سیحری لیکراوه؟ وه لاممان بده نه وه ؛ خوای گه وره پاداشتان بداته وه.

﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَٰ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَا كَفَرَ الشَّيْطَانُ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أَنْزَلَ عَلَى الْمَلَائِكِ بْنِ بَابِلَ هَارُوتَ

وَمَرُوتٌ وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ [البقرة: 102]

واته: ﴿جا جووه کان (وازیان له کتیبی خوا . تهورات . هیناو) شوینی ئه وه که و تن، که شهیتانه کان ده یان خوینده وه ده ربارهی ده سلات و حکومتی سوله یمان، (ناشکریه که) هه رگیز سوله یمان کافر نه بووه، به لکو شهیتانه کان کافر بوون و خه لکیان فیری سیحرو جادوو ده کرد، ههروه ها مهردومیان فیری ئه وه ده کرد که بو هاروت و ماروت دابهزی بوو (که دوو فریشته بوون) له بابل (مه به سستیسیان تیگه یاندنی خه لکی بوو له سیحرو جادوو). ئه وانیش که سیان فیری هیچ شتیک نه ده کرد تا پیمان نه وتایه: ئه م کارهی ئیمه بو تا قی کردنه وه یه و خو ت کافر مه که ﴿

سیحری کاره گه ره هه یه به لام به ئیزی خوی گه و ره ئزنی گه ردوونی وقه ده ری ؛ هه رشتیک له بووندا به قه زا وقه ده ری خوی گه و ره یه - سبحانه و تعالی -، به لام سیحری چاره سهر و ده رمانی هه یه، و پیغه مبه ر - **صلی الله علیه وسلم** - تووشی سیحری بوو به لام خوی گه و ره شیفای پیبه خشی ورزگاری کرد له شه ر و زیانی، و ئه وه ی ساحیره که کردی دوزرایه وه و بردرا و پوچه لکریه وه و ئه و چاره سهری بو هات - **صلی الله علیه وسلم** -، به م شیوه یه ئه گه ر ئه وه ی ساحیره که کردبووی ده دوزریتته وه له په ت و مزمار وشتی تر ؛ ئه و پوچه ل ده کریتته وه و له ناوده بریت چونکه ساحیره کان فووی پیس ده که ن به سهر گریتکاندا بو مه به سته بوگه نه کانیان له وه یه ئه وه ی ویستیان جیبه جی ببیت به ئیزی خوی گه و ره یان له وه یه پوچه ل بیتته وه، په روه ردگارمان له سهر کردنی هه موو شتیک توانا داره - سبحانه و تعالی -، و جاری و هه یه سیحری چاره سهر ده کریت

به خویندنه وهی نزا وئایه ته کانی قورئان ؛ ئە گەر نه خوۆشه سىحر لىکراوه که خوئى بىخوئىنئىته وه ئە گەر ئە قلى سه لامهت بئت، يان يه کيکى تر به سه ريدا ده خوئىنئىته وه بويه نه فث ده کات - نه فث: فووى ده مه به لام که ميک ته رى سه ر زمانى له گه لدايه و وه کو تف نيه - به سه ر سىنگى يان هه ر ئە ندامئىکى ترى، ئە م ئايه ت و سه ره تانه ي به سه ردا ده خوئىنئىته وه: (الفاتحة)، و (ئايه تى کورسى)، سه ره ته کانى (الإخلاص و الفلق و الناس)، و ئايه ته کانى سىحر که زانراون له سه ره تى (الأعراف) و سه ره تى (يونس) و سه ره تى (طه)، له سه ره تى (الأعراف) ئە م ئايه تانه يه که خواى گه و ره ده فه رموئىت:

﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۖ إِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَعَلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ ﴿١١٩﴾ ﴾ [الأعراف: 117-119]

واته: ﴿ ئيمه ش نىگمان نارد بو موسى که دارعه ساکه ت فرى بده، جا ده سته بجهى (هه ر که فرییدا) ئە و فرو فىلئى که ده يان کرد هه مووى هه لوه شاهيه وه. (117) ئە و سا ئيتر حه ق چه سپاو ده رکه وت و پووچه ئيش بو وه ئە وهى ئە وان ده يان کرد. (118) ئيتر له و گۆره پانه دا (فيرعه ون و داروده سته که ي) شکستيان پيه ئنرا و به سه ر شو رپى و شه رمه زارى گه رانه وه. (119) ﴿

وله سه ره تى (يونس) خواى گه و ره - سه بچانه و تعالى - ده فه رموئىت:

﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُنُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ ۗ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾ ﴾

[يونس: 79-82]

واته: ﴿ثینجا فیرعهون فهرمانیدا) وتی: ئادهی ههرچی جادووگه‌ری زاناو شاره‌زا هه‌یه بهینن و بۆم کۆبکه‌نه‌وه. (79) جا کاتیک جادووگه‌ران هاتن و (بریاردرآ جادووگه‌ری خۆیان بنوینن و موعجیزه‌ی موسا به‌تال بکه‌نه‌وه) موسا یپی وتن: ده‌ی چیتان هه‌یه فرپی بدهن و بیخه‌نه‌روو!! (80) ئه‌وسا (جادووگه‌ران، جادووی خۆیان نواند) موسا وتی: ههرچی کردووتانه و نیشانی ئه‌و خه‌لکه‌تانداوه‌هه‌مووی جادووه و هیچی تر، بیگومان خوا دوا‌ی تاوکیکی تر پووچی ده‌کاته‌وه، به‌پاستی خوا کرده‌وه‌ی ئه‌وانه‌ی که تۆوی خراپه‌ ده‌چینن چاک و سه‌رکه‌وتوو ناکات. (81) به‌لکو خوا حق و راستی ده‌چه‌سپینیت به‌فه‌رمان و ویسته‌کانی خۆی ئه‌گه‌ر چی تاوانکارو تاوانباران بییان ناخۆش بیت. (82) ﴿سورة یونس: 79-82]

،وله سوره‌تی (طه) ؛ خوی گه‌وره -سبحانه و تعالی- ده‌فه‌رمویت:

﴿قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوْلَٰئِكَ مِنَ الْقَوْمِ ۗ﴾ قَالَ بَلْ أَلْقَوُا فَإِذَا جِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ ﴿٦٦﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ﴿٦٨﴾ وَالْقِيَامَ فِي يَمِينِكَ تَلْقَفُ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَجِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاجِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴿٦٩﴾﴾ [طه: 65-69]

واته: ﴿ئه‌وسا جادووگه‌ران وتیان: ئه‌ی موسا؛ یان تۆ ده‌سته‌کاربه و (دار عه‌سای خۆت) فری بده، یان ئیمه‌ سه‌ره‌تا ده‌ست پی ده‌که‌ین و فرپی ده‌ده‌ین؟ (65) موسا وتی: نه‌خیر؛ ئیوه له پێشدا ده‌ست پی بکه‌ن، جا هه‌ر ده‌ستیان پیکرد په‌ت و گوریس و دارو چپوه‌کانیان وا ده‌هینرایه به‌رچاوی به‌هۆی جادووایانه‌وه، بیگومان وه‌ک مار به‌خیرایی ده‌روات. (66) ئه‌وسا موسا هه‌ستی کرد به‌ ترسیک له‌ دل و ده‌روونیدا.

(67) (ئىمەش نىگامان بۆكرد) وتمان: مەترسە و دۇنيا بە چونكە بە راستى ھەر تۆ بەرزو سەركە توويت. (68) ﴿[سورة طه: 65،69]

وھەر وھا سورەتە كانى (الكافرون والإخلاص والفلق والناس) دەخوینىت: ﴿قل يا أيها الكافرون﴾ ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ * (ئەى موھەممەد ﷺ) بلى: ئەى بىباو ەرە كان -ئەى كافرە كان-﴾، ھەتا وھە كو كۆتايى سورەتە كە، وسورة: ﴿قل هو الله أحد﴾، ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * (ئەى پىغەمبەر ﷺ) بلى: ھەر ئەو (اللہ) يە خواى تاك وتەنھا يە﴾، ھەتا وھە كو كۆتايى سورەتە كە، و﴿قل أعوذ برب الفلق﴾، و﴿قل أعوذ برب الفلق﴾ واتە: ﴿(ئەى پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) ئەى ئىماندار) بلى: پەنا دەگرم بەو پەرورەدگارەى كە بەرەبەيان پىش دەھىنىت﴾، ھەتا وھە كو كۆتايى سورەتە كە، و﴿قل أعوذ برب الناس﴾، و﴿قل أعوذ برب الناس﴾ واتە: ﴿(ئەى پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) ئەى ئىماندار) بلى: پەنا دەگرم بە پەرورەدگارەى خەلكى﴾، ھەتا وھە كو كۆتايى سورەتە كە، وباشتر وا يە سورەتە كانى (الإخلاص والفلق والناس) سى جار بخوینىتپاشان نزاى شىفای بۆ دەكات: (اللهم رب الناس أذهب البأس وأشف أنت الشافي لا شفاء إلا شفاؤك شفاء لا يغادر سقماً) (واتە: خودايە، پەرورەدگارەى خەلكى، ئەم نارەھەتە لایبە؛ شىفا بنىرە تەنھا تۆ شىفا بەخشىت -الشافي- يت، شىفایەك ھىچ نەخۆشەك نەھىلىت) ؛ سى جار ئەمە دووبارە دەكاتەو، وبەم شىوھىە روقىەى بەسەردا دەخوینىت: (بسم الله أرقيك من كل شيء يؤذيك ومن شر كل نفس أو عين حاسد الله يشفيك بسم الله أرقيك) واتە: بەناوى خودا روقىەت بەسەردا دەخوینم ، لە ھەموو شتىك كە ئازارت دەدات، ولە شەرى ھەموو نەفس وچاوينك كە ھەسوودىت پى ببات، خودا شىفات بۆ بنىرىت، بەناوى خودا روقىەت بەسەردا دەخوینم) ؛ وسى جار دەى خوینىت ونزاى شىفا وسەلامەتى بۆ دەكات، وئەگەر لە روقىەكەدا بلىت: (أعذك بكلمات الله التامات من شر ما خلق) واتە: پەنات دەگرم

به وشه كانی خوای گه وره -قورئان- كه بې كه مو كورې وعه يبه له هه موو شه رېك كه دروستی كړدوو؛) وئه گهر ئه مه سې جار بخوښت شتېكي چا كه.

هه موو ئه مانه له چاره سهرې به سوودن وئه گهر ئه م روقيه ونزايانه بخوښت له سهر ئاويك پاشان سيحرليكراو بيخواته وه و خوي پې بشوات هه موو ئه مانه له هو كاري شيفا وعافيه ت و چاره سهرن به ئيزني خوای گه وره، وئه گهر گلای كناري كوتراو تيكله له به ئاوه كه بكات ئه وا ئه ميس له هو كاري شيفايه، وئه مه زور تاقيكراوه ته وه و خوای گه وره كړدوو به تي به هو كاري سوودگه ياندن، وله گهل زور كه س ئه مه مان به كارهيئاوه ؛ سووديان پيگه يشتوو به ئيزني خوای گه وره، ئه مه ده رمانېكي به سووده بو سيحرليكراوه كان، وئه م ده رمانه چاره سهره بوئه وه ي به ستراوه ته وه له جووتبوون له گهل خيزانه كه ي، چونكه هه نديك كه س ده به سترېته وه وناتوانيت جووت بيت له گهل خيزانه كه ي؛ ئه گهر ئه م روقيه ونزايه به كاربهيتت ئه وا سوودي بو ي ده بيت به ئيزني خوای گه وره، ئه گهر خوي به سهر خويدا بيخوښت يان يه كيكي تر به سهريدا بيخوښت يان به سهر ئاودا بخوښت يان پاشان بيخواته وه و خوي پي بشوات، هه موو ئه مانه به ئيزني خوای گه وره سوودي هه يه بو ئه وه ي سيحري ليكراوه وبه ستراوه ته وه له جووتبوون له گهل خيزانه كه ي، وئه مانه له هو كاره كاني چاره سهرن و خوای گه وره -سبحانه وتعالی- شيفا به خشه -الشافی- يه و ته نها ئه و له سهر كړدني هه موو شتيك تواناداره، هه موو شتيكه له نه خو شې و چاره سهر به ده ستي ئه وه، وهه موو شتيك به قهزا وقه ده ري ئه وه - سبحانه وتعالی-، وبه سه حيحې هاتوو له پيغهمبهرې خودا وه -صلي الله عليه وسلم- كه فه رموو به تي: (خوای گه وره هه ر نه خو شيه كي دابه زانديت، ئه وا چاره سهر يكي بو دابه زانددوو، زانيويه تي سه باره تي ئه و كه سه ي سه باره تي زانستي هه يه، ونه يزانيوه سه باره تي ئه و كه سه ي لي زانديت).

وئەمیش فەزلی خۆای گەورەیه -سبحانە و تعالی-، و خۆای گەورە سەرخرەر
و هیدایەتدەرە بۆ رێبازی راست.

پروونکردنەو هەقیقەتی چوونی جنۆکە بۆ نیو لاشە مرۆف و رەتدانەو هەوانە نۆکۆلی لەمە دەکەن

[«مجموع فتاوی ومقالات متنوعه» ابن باز (3/ 299-308)]

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وأصحابه ومن اهتدى بهداه.

هەندیک رۆژنامەى ناوڤۆی و رۆژنامەى تر لە شەعبانى سالى 1407 ك هەندیک
وتارى كورت و درێژيان بلأو كردهوه سه بارهت به وهى پرويدا له مسولمانبوونى
هەندیک جنۆكە -كه چووبونه نیو لاشەى مسولمانانەوه له پياز- له لای من، پاش
ئەو هەى له لای برامان عبد الله ئىبن مشرف ئەلعومەرى له پياز مسولمان بوونى خۆيان
راگەياند دواى ئەو هەى شىخى ناوبرا و پوقیەى خۆیند به سەر نه خۆشه كه و قسهى كرد
له گەل جنۆكە كه وىادى خسته وه كه خۆای له بیریئت و ئامۆزگارى كرد و پێى ووت كه
سته مكردن حەرامه و تاوانىكى گەورەیه، و بانگه وازى كرد بۆ مسولمان بوون و پێى ووت
كه ئەو جنۆكەیه كى كافر و بوزیه، و بانگه وازى كرد بۆ ئەو هەى دەرچیت له لاشەى
و جنۆكە كه قەناعەتى كرد به بانگه وازه كه و مسولمان بوونى خۆى راگەياند له لای
عبدالله، پاشان عبدالله داواى له كه سوكارى ئافرهتە كه كرد كه بیهینن و ئاماده بن
بۆ ئەو هەى گوئیمان له مسولمانبوونى جنۆكە كه بیئت، ئاماده بوون و پرسىارم لێكرد
سه بارهت به هۆكاره كانی مسولمان بوونى ئەویش هۆكاره كانی ووت و به زمانى
ئافرهتە كه قسهى كرد به لام قسهى پیاو بوو نه ك ئافرهت، ئەو له سەر كورسیه كه ی
ته نیشتم دانیشتبوو و برا و خوشكىكى و عبدالله ئىبن مشرف وه هەندیک شىخ
شاهیدی له سەر ئەم رووداوه ددهن و گوئیان له قسهى جنۆكە كه بوو. و به ئاشكرایی
مسولمان بوونى خۆى رایگەياند و راگەياند ئەو هیندیە و ئاینى بوزیه، بۆیه ئامۆزگاریم

کرد به ته قوای خوای گه وره، وده ربجیت له لاشه ی ئەم ئافره ته و دوور بکه ویته وه له سته ملیکردنی، ئەویش وه لأمی دایه وه و ووتی: من قه ناعه تم به قسه کانت هه یه، و هه سیه تم کرد به وه ی بانگه وازی گه له که ی بکات بو ئیسلام پاش ئەوه ی خوای گه وره هیدایه تی دا، ئەویش په یمانی خیری دا وده رچوو له لاشه ی ئافره ته که و دواین قسه که ووتی: السلام علیکم، پاشان ئافره ته که به زمانی ئاسایی خو ی قسه ی کرد هه ستم کرد باش و ئارام بووه ته وه له و ناره حه تیه ی تووشی ببوو. پاشان گه پایه وه بو لام پاش مانگیک یان زیاتر له گه ل برا و خائو و خوشکیکی و ووتی که ئەو له خیر و عافیه تدایه و جاریکی تر تووشی نه بووه والحمد لله، وپرسیارم لئیکرد سه باره ت به حاله تی کاتی که له نیو لاشه یدا بوو ئەویش ووتی بیرکردنه وه ی زور خراپی بو ده هات که پیچه وانه ی شه رعه وهه ستی به لادان ده کرد بو ئاینی بوزیه ت و سه یرکردنی کتێبه کانی. پاشان که خوای گه وره شیفای پیبه خشی ئەم بیرکردنه وانه ی نه مان و گه پایه وه بو حالی یه که می که دوور بوو له م بیرکردنه وه چه وتانه.

وینم گه یشتوو که شیخ عه لی ته نتاوی نکۆلی له م بابه ته ده کات، و باسی ئەوه ده کات که ئەمه درۆیه و چه واشه کاریه وله وه یه تو مارکراویکی دهنگی بیت له گه ل ئافره ته که و ئافره ته که خو ی ئەم قسانه ی نه کردوو، و داوای ئەو شریته م کرد که قسه کانی تیدا و تووه بو یه زانیم ئەمه رای ئەوه، و زور پیم سه یره که پێی وایه ئەمه تو مارکراوه ئەگه رچیش من زور پرسیارم له جنۆکه که ده کرد و ئەویش وه لأمی ده دایه وه، و ئەمه ناشیرینترین هه له یه وریگه دانه به پوچه ئیتی، وهه روه ها بانگه شه ی ئەوه ده کات که مسوئلمان بوونی جنۆکه له سه ر ده ستی مرو ف پیچه وانه ی ئەم ئایه ته که خوای گه وره له چیرۆکی پیغه مبه ر سوله یمان ده فه رمو یت:

﴿... وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي ...﴾ [ص: 35]

واته: ﴿و دهسه لاتیکم پیبهبه خشه که دهست نه دات بو که سی تر له دواى
خۆم﴾ [سورة ص : 35]

، و بیگومان ئەمه هه له یه له ئەوه وه ؛ خواى گه وره هیدایه تی بدات، وتیگه یشتنیکی
بوچه له؛ هیچ شتیکی نه هاتوو له ئیسلامدا که مسوڵمان بوونی جنۆکه له سه ر
دهستی مروّف پیچه وانەى بانگه وازی پیغه مبه ر سوله یمان بیّت، کوّمه ئیکی زور له
جنۆکه له سه ر دهستی پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- مسوڵمان بوون.

وخواى گه وره ئەمه ی روونکردوو هه ته وه له سوره ته کانی (الأحقاف والجن)،
وهه روه ها له هه ر دوو سه حیددا هاتوو له ئەبی هورهیره وه -ره زای خواى لیبیت- که
پیغه مبه ر -صلی الله علیه

وسلم- ده فه رمویت: (شه یتان هاته پیشم و هه ولیدا نوێژه که م بپریت، به لام خواى
گه وره زالی کردم به سه ریدا وگرتم، بیرم له وه کرده وه بیبه ستمه وه به یه کیک له
ستوونه کانی مزگه وت هه تا وه کو به یانی بیبین، پاشان قسه که ی پیغه مبه ر سوله یمانم
بیرکه وته وه -علیه السلام- که ده ئیت:

﴿... وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي ...﴾ [ص : 35]

واته: ﴿و دهسه لاتیکم پیبهبه خشه که دهست نه دات بو که سی تر له دواى
خۆم﴾ [سورة ص : 35]

بو یه خواى گه وره شه یتانی دوورخسته وه -به سه رشوړی- . ئەمه گێرانه وه ی
(البخاری) یه وله گێرانه وه ی (مسلم) دا هاتوو: (عفریتیکی له جنۆکه کان به ده ورما
سوړی ده خوارده وه بو ئه وه ی نوێژه که م پبپریت وخواى گه وره زالی کردم به سه ریدا
وگرتم، بیرم له وه کرده وه بیبه ستمه وه به یه کیک له ستوونه کانی مزگه وت هه تا وه کو
به یانی هه مووتان بیبین، پاشان قسه که ی سوله یمانی برام بیرکه وته وه -علیه السلام-

که فەرمووێت: ﴿رب اغفر لي وهب لي ملكاً لا ينبغي لأحد من بعدي﴾ ﴿وهب لي ملكاً لا ينبغي لأحد من بعدي﴾ واتە: ﴿و دەسەلاتیکم پێبەخشە که دەست نەدات بۆ کەسێ تر لە دواى خۆم﴾، [سورە ص : 35]؛ بۆیە خواى گەورە شەیتانی دوورخستەووە -بەسەر شۆرى-، و [النسائي] دەیگێرێتەووە لەسەر مەرجى [البخاري] لە عائیشەووە که پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- شەیتان هات بۆ لای ئەویش گرتى و خەریک بوو بیخنکێنێت، پێغەمبەرى خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- فەرمووی: (هەتاووە کو هەستم کرد بە ساردى زمانى لەسەر دەستم، و ئەگەر نزاكەى سولەیمان نەبوايە ئەوا دەمبەستەووە بۆ ئەوێ بەیانى خەلکى بیبینن)، و [أحمد وأبو داود] لە فەرموودەى ئەبى سەعید دەیگێرێتەووە که دەفەرموێت: (بە دەستم گرتم خەریک بوو دەمخنکاند تەنانەت هەستم کرد بە ساردى لیکى لە نێو پەنجە کانم - پەنجە گەورە و ئەوێ تەنیشتی-)، و [البخاري] لە سەحیحە کەیدا دەیگێرێتەووە بە موعلەقى و لە [فتح الباري] هاتوووە لە (ب 4 ، ل 487) لە ئەبى هورەیرەووە -رەزای خواى لێبێت- که دەئیت: (پێغەمبەرى خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- کردمى بە سەرپەرشتیار لەسەر پاراستنى زەكاتى مسولمانان کە سێک هات بە چنگ خواردنى دەبرد و منیش گرتم و و وتم واللہ دەتەم بۆ لای پێغەمبەرى خودا ئەویش ووتى: من زۆر فەقیرم و مندائلم هەیه، دەئیت: منیش وازم لێهێنا، بەیانیم بەسەردا هات پێغەمبەرى خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- فەرمووی: ئەى ئەبو هورەیرە دیلە کە تە ئەمشەو چى کرد؟ و وتم: ئەى پێغەمبەرى خودا سکالای زۆر پێویستى و مندالەکانى کرد، و منیش بەرمدا، فەرمووی: درۆى کرد، و جارێكى تر دیتەووە، زانیم جارێكى تر دیتەووە چونکە پێغەمبەرى خودا وای فەرموو، چاودێریم کرد و هاتوو بە چنگ خواردنى دەبرد و گرتم و و وتم: دەتەم بۆ لای پێغەمبەرى خودا ، ووتى: وازم لێبێنە زۆر فەقیرم و مندائلم هەیه و ناگەرێمەووە، و منیش رەحمم پێکرد و بەرمدا، پێغەمبەرى خودا پێمى فەرموو: ئەى ئەبو هورەیرە دیلە کە تە ئەمشەو چى کرد؟ و وتم: ئەى پێغەمبەرى خودا سکالای زۆر پێویستى و مندالەکانى کرد، بۆیە منیش رەحمم پێکرد

و بهرمدا، فہرمووی: ئەو درۆی لە گەلت کرد و دە گەرپتتەو، چاوەرپم کرد جاری سێیەم ئەویش هات و بە چنگ خواردنی دەبرد و گرتم و ووتم: دەتەبەم بۆ لای پێغەمبەری خودا، ئەمە سێیەم جار و دوایینە، دە لێیت ناگەرپتتەو و پاشان دە گەرپتتەو، ووتی: وازم لێبێنە هەندیک وشەت فێر دە کەم کە خوای گەورە سوودت پێبگە یە نیت و ووتم: چیه؟ ووتی: ئە گەر چوویتە سەر جێگا کەت ئایەتی کورسی بخوێنە.

هەتاوێ کو ئایەتە کە تەواو دە کەیت؛ خوای گەورە پارێزگاریکت بۆ دادە نیت و شەیتان نزیکت نابێتتەو هەتاوێ کو بە یانیت بە سەردا دیت، بۆیە منیش بەرمدا، و بە یانیم بە سەردا هات، پێغەمبەری خودا پێمی فەرموو: دیلە کەت شەمشەو چی کرد؟ و ووتم: ئە ی پێغەمبەری خودا بانگە شە ی ئەو ی کرد کە هەندیک وشەم فێر دە کات کە خوای گەورە بە هۆیانەو سوودم پێدە گە یە نیت؛ بۆیە منیش بەرمدا، ووتی: ئەو و شانە چین؟ و ووتم: ووتی ئە گەر چوویتە سەر جێگا کەت ئایەتی کورسی بخوێنە: ﴿اللّٰهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾، ﴿اللّٰهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ...﴾ هەتاوێ کو ئایەتە کە تەواو دە کە ی، خوای گەورە پارێزگاریکت بۆ دادە نیت و شەیتان نزیکت نابێتتەو هەتاوێ کو بە یانیت بە سەردا دیت، بۆیە منیش بەرمدا، و بە یانیم بە سەردا هات، پێغەمبەری خودا پێمی فەرموو: ئەو راستگۆ بوو لە گەلتا بە لام خۆی درۆزنە، ئایا دە زانیت سێ شەو قسە لە گەلت کێ دە کەیت ئە ی ئە بو هورە ی رە؟ و ووتم: نە خێر، پێغەمبەر فەرمووی: ئەو شەیتان بوو. ﴿اللّٰهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾،

ولە هەردوو سە حیحدا سە فیه -رەزای خوای لێبیت- دە ی گێرپتتەو کە پێغەمبەر -**صلی اللّٰه علیہ وسلم**- دە فەرمویت: (شەیتان بە ناو -لاشە ی- نەو ی ئادەمدا دە روات هەروە کو رۆیشتنی خوێن).

و ئیمامی [أحمد] له [المسند : ب 4 ل 216] به ئیسنادێکی سە حیح دە ی گێرپتتەو کە عوسمان ئیبن ئە بی عاس -رەزای خوای لێبیت- ووتی: ئە ی پێغەمبەری خودا شەیتان بە یتە نیوان من و نوێژە کەم و خوێندنەو کەم -نوێژە کەم لێ تیکدە دات-، ئەویش

فهرمووی: (ئەو شەیتانیکە پێی دەووتریت خینزەب ئە گەر هەستت پێکرد پەنا بگرە بە خوای گەورە لێی وسی جارتف بکە بە لای چەپت، دەلێت: منیش ئەوهم کرد بۆیە خوای گەورە -عز وجل- ئەو شتە ی لەسەرم لابرد). وەهەرەو کو لە فەرموودە سەحیحە کاندایا هاتوووە کە هەموو مەرووفێک قەرینیک -هاوشانیکی- لە گەندایە لە فریشتە و قەرینیک لە شەیتان تەنانەت پێغەمبەریش -صلی اللہ علیہ وسلم- مەگەر ئەو نەبێت خوای گەورە سەلامەتی کردوووە لە شەر و زیانی بۆیە تەنھا فەرمانی خیر و چاکە ی پێدەکات. و قورئان و سونەت و یە کدەنگی ئومەت ئاماژەیان بۆ ئەو کردوووە کە جنۆکە دەچیتە نیو لاشە ی مەرووفەو و تووشی پەرکەمی دەکات، ئیتر چۆن کە سانیک بە ناوی زانستی شەرعیەو نەکوئی لە مە دە کەن بە بێ زانست و رێنموینیە ک بە لک و وە کو چا و لیکاریە ک بۆ ئەهلی بیدعە کە پێچەوانە ی ئەهلی سونە و جەماعەتن، خوای گەورە یارمەتی و پەنامان بدات و لا حول و لا قوۃ إلا باللہ. خوینیەری بەرێز هیندە ی بتوانم قسە ی زانیانت بۆ باس دە کەم لە سەر ئەم بابەتە إن شاء اللہ.

روونکردنەو هی قسە ی رافە کاران (موفەسیرە کان) -رەحمەتی خویان لیبیت- لە سەر ئەم ئایەتە کە خوای گەورە دە فەرمویت:

﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ

الْمَسِّ ﴿٢٧٥﴾ [البقرة: 275]

واتە: ﴿ئەوانە ی سوو دەخۆن، هە لسو کەوت ناکەن و راست نابنەووە (لە گۆردا) مە گەر وە ک ئەو کە سە ی کە شەیتان دەستی لێو هە شان دبیت (هەر لە دنیا دا سروشتی نین، لە قیامە تیشدا وە ک شیت دە بن)﴾ [سورة البقرة: 275].

ئەبوجەغفەر ئىبن جەرير -رەحمەتى خىواي لىبىت- دەلىت: واتا شەيتان لەدونيادا
وہکو شىتى لىدەكات، وھەولەدەدات بىخىكىنىت وتووشى شىتى وپەرکەمى بکات
بەھوى دەستلىوہشانى جنۆکە (مەس) ەوہ.

لە رافەى ئايەتى:

﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ

الْمَسِّ ﴿٢٧٥﴾ [البقرة: 275]

واتە: ﴿ئەوانەى سوو دەخۆن، ھەئسوکەوت ناکەن و راست نابنەوہ (لە گۆردا)
مەگەر وەک ئەو کەسەى کە شەيتان دەستى لىوہشاندىت (ھەر لە دنيادا سروشتى
نين، لە قىامەتیشدا وەک شىت دەبن)﴾ [سورة البقرة: 275]،

وبەغەوى -رەحمەتى خىواي لىبىت- دەلىت: شىتى، دەوتريت پياوہکە تووشى
مەس بوو ئەگەر شىت بىت.

لە رافەى ئايەتى:

﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ

الْمَسِّ ﴿٢٧٥﴾ [البقرة: 275]

واتە: ﴿ئەوانەى سوو دەخۆن، ھەئسوکەوت ناکەن و راست نابنەوہ (لە گۆردا)
مەگەر وەک ئەو کەسەى کە شەيتان دەستى لىوہشاندىت (ھەر لە دنيادا سروشتى
نين، لە قىامەتیشدا وەک شىت دەبن)﴾ [سورة البقرة: 275]،

واتا: هه لدهستن له گۆره كانيان له رۆژی قیامه تدا وه كو ئه و كه سه ی تووشی په ركه م
 وسه رلئیشیوان بووه به هۆی ده ستلیوه شان و ئازاری شه ی تانه وه و ئه مئیش
 هه ئسانه وه یه کی نه رینی و خراپه له وه سفکردنیاندا. و ئین عه باس - په زای خوی
 لیبیت- ده ئیت: (ئه وانه ی ریا ده خۆن له رۆژی قیامه تدا زیندوو ده کرینه وه وه كو
 شیتێکی خنکینراو)، [رواه ابن أبي حاتم]

وله عه وف ئین مالیک وسه عیدی کوری جوبه یر و ئه لسودی وره بیعی کوری
 ئه نه س و قه تاده و موقاتیل کوری حه یان هه مان شت گێردراوه ته وه، مه به ستی له
 قسه کانی ته واو - په حمه تی خوی لیبیت-.

سه باره ت به رافه ی ئایه تی :

﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ

الْمَسِّ ﴿٢٧٥﴾ [البقرة: 275]

واته: ﴿ئه وانه ی سوو ده خۆن، هه ئسوکه وت ناکه ن و راست نابنه وه (له گۆردا)
 مه گه ر وه ک ئه و که سه ی که شه ی تان ده ستی لیوه شان دبیت (هه ر له دنیا دا سروشتی
 نین، له قیامه تیشدا وه ک شیت ده بن)﴾ [سورة البقرة: 275]،

وه قورتوبی ده ئیت: ئەم ئایه ته به لگه یه له سه ر پوچه ئیتی بانگه شه ی ئه وانه ی
 ده لێن جنۆکه مروّف تووشی په رکه م و تیکچوون ناکات و بانگه شه ی ئه وه ده که ن ئەمه
 به هۆی هه ئسوکه وتی خو یه تی و شه ی تان ناچیته لاشه ی مروّف و تووشی مه س و ئازاری
 ناکات، قسه که ی ته واو، و قسه ی زانایان له م مانایه دا زۆرن، و ئه وه ی بیه ویت
 ده بدۆزیته وه.

وشیخی ئیسلام ئیبن تهمیه -رهمه تی خوی لیبت- له کتیی : (ایضاح الدلالة في عموم الرسالة للثقلين) له مجموع الفتاوی ب19 ل9 هه تا ل65 پاش قسه ی پښوو، ده لیت: بویه کومه ئیک له موعته زیله کان وه کو جایی وئهبی به کری رازی وهتد نکۆلی ده کهن له چوونی جنۆکه بو نیو لاشه ی مرؤف ونکۆلی ناکهن له بوونی جنۆکه ، چونکه ئەمه به روونی باسنه کراوه له فهرموده کانی پښه مبه ر- **صلى الله عليه وسلم**- وه کو باسکردنی بوونی جنۆکه کان به لام له گه ل ئەمه یشدا ئەوان له سه ره ئەن. بویه ئەشعهری له (مقالات أهل السنة والجماعة) ده لیت: ئەوان ده لپن جنۆکه ده چیته لاشه ی مرؤفه وه، ههروه کو خوی گه وره ده فهرمویت:

﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ

الْمَسِّ ﴿٢٧٥﴾ [البقرة: 275]

واته: ﴿ئهوانه ی سوو دهخۆن، هه لسوکه وت ناکهن و راست نابنه وه (له گورد) مه گه ر وه ک ئەو که سه ی که شهیتان دهستی لپوه شان دبیت (هه ره له دنیا دا سروشتی نین، له قیامه تیشدا وه ک شیت ده بن)﴾ [سورة البقرة: 275]،

و عبد الله ئیبن ئەحمه د ئیبن حه نبه ل فهرموویه تی: و وتم به باو کم که که سانیک بانگه شه ی ئەوه ده کهن که جنۆکه ناچیته لاشه ی مرؤفه وه، ئەویش فهرمووی: ئەه ی کورم درؤ ده کهن ئەوه تا له سه ر زمانی -نه خو شه که- قسه ده کات له کاتیکدا له سه ر جینگه که ی پالکه وتوو. وههروه ها -رهمه تی خوی لیبت- له (ب 24 ل 276-277 : مجموع الفتاوی) ده لیت: بوونی جنۆکه به لگه ی جینگیری له سه ره له قورئان و سونه ت ویه کدهنگی پښینی ئومه ت و پښه وایان، وههروه ها چوونی جنۆکه بو نیو لاشه ی مرؤف سه لیمزراوه به یه کدهنگی ئەهلی سونه.

وبه سه حیحی هاتووہ کہ پیغہ مہبر - **صلی اللہ علیہ وسلم** - دہ فہرموئیت: (شہیتان بہناو - لاشہی - نہوہی ئادہمدا دہروات ہہروہ کو رویشتنی خوئین)

عبد اللہ ئیین ئەحمەد ئیین حەنبەل فہرمووہ تی: ووتم بہ باوکم کہ کہ سانیک بانگہ شہی ئەوہ دە کہن کہ جنۆکہ ناچیتہ لاشہی مرؤفہوہ، ئەویش فہرمووی: ئەہی کورم درؤ دە کہن ئەوہ تا لەسەر زمانی - نہخۆشہ کہ - قسہ دە کات. وئەمہی باسی دە کات شتیککی بہناو بانگہ، مرؤف تووشی تیکچوون دە بیت بہ ہوی مہسەوہ و جنۆکہ کہ لەسەر زمانی قسہ دە کات بہ قسہ یەک ہەر خویشی لئی تیناگات، و بہ توندی لەسەر لاشہی دە دریت ئە گەر لە وشتریک بہ و شیوہ یە بدریت ئەوا زۆر کاریگەری لەسەر دە بیت، بہ لام نہخۆشہ کہ ہەر ہەستی پیناکات، ولەوہ یە نہخۆشہ کہ خوی بہ ہوی تیکچوون و بہ لہا ویشتنہوہ کہ سیککی تر رابکیشیت وئەو راخەرہ رابکیشیت کہ لەسەری دانیشتووہ و دەوری ببات لە شوئینیکہوہ بۆ شوئینیککی تر وئەمہ روودەدات لەلای ئەوانہی بینویانہ دەزانیت ئەوہی قسہ دە کات لەسەر زمانی مرؤفہ کہ وئەم شتانہ دە جوئینیت مرؤف نیہ. لە نیو پيشە وایانی مسولماناندا کہ سیک نیہ نکۆلی بکات لەوہی جنۆکہ دە چیتہ نیو لاشہی مرؤفہوہ، و ہەر کہ سیک نکۆلی لەمہ بکات و بانگہ شہی ئەوہ بکات کہ شہریعت درؤ دە کات ئەوا درؤی کردووہ بہناوی شہریعتہوہ و ہیچ بە لگہ یە کی شہری نیہ پیچہ وانہی ئەمہ بیت.

وئیمام ئیم ئەلقہیم - رەحمەتی خوای لیبیت - لە کتیی (زاد المعاد فی ہدی خیر العباد : ب 4 ل 66-69) دە ئیت: پەرکہم و تیکچوون دوو جوہ: تیکچوونیک - پەرکہمیک - بہ ہوی رۆحہ پیسہ کانہوہ و پەرکہمیک بہ ہوی تیکہ ئە پیسہ کانی لاشہوہ، و دووہم ئەوہ یە کہ پزیشکە کان لەسەری قسہ دە کہن و ہۆکار و چارہ سەرہ کانی باس دە کہن.

به لّام پهركه م به هؤى رۆحه كانه وه: ژیره كان دانى پيدا دهنين ونكۆلى ليناكهن، ودان به وهدا دهنين كه چاره سهر ئه وه يه له به رامبه ر ئه مانهدا رۆحى پاك وخپرويسى ئاسمانى هه بئيت له به رامبه ر ئه م رۆحه پيسانه بۆئه وهى شونينه وار و كارىگه ريان دوور بخه نه وه، و به رامبه ر كرده وه كانيان بوه ستنه وه وپوچه ليان بكه نه وه، و بوقرات باسى ئه مهى كرده وه وهه نديك چاره سهرى بۆ ئه م جوړه تيكچوونه باسكردووه، وده لئيت: ئه مه سوودى هه يه بۆ ئه وهى تووشى پهركه م بووه به هؤى تيكه له و مادده كانه وه، به لّام پهركه م به هؤى رۆحه كانه وه ئه م چاره سهره هيج سوودىكى بۆى نيه.

به لّام نه زانه كان له پزىشكه كان وئه وانهيان كه باوه ريان وايه زندىقئى باشه ئه وانه نكۆلى ده كه ن له تووشبوون به پهركه م به هؤى رۆحه كانه وه، و باوه ريان وانیه كه كارىگه رى هه بئيت له سهر لاشه ي مروّف وله نه فامى زياتر هيجى تريان پى نيه له سهر ئه م قسانه يان، ئه گه ر نا له پزىشكيدا هيج شتتیک نيه كه نكۆلى له مه بكات، و هه ست و واقع شاهيدى بۆ دهدات، و پئيان وايه ئه مه به هؤى زالبوونى تيكه له كانى لاشه يه ؛ هه نديكجار ئه م قسه يان راسته له هه نديك به شيدا به لّام نه ك هه مووى، هه تاوه كو ده لئيت: وپزىشكه زندىقه كان هاتن و ووتيان پهركه م ته نها به هؤى تيكه لى مادده كانه، وهه ركه سئيك ئه قل و زانستى هه بئيت به م رۆحانه و كارىگه ريان پئده گه يه نئيت له نه زانىنى ئه مانه ولاوازى درك و تيكه يشتيان.

و چاره سهرى ئه م جوړه يان به دوو شت ده بئيت: يه كئيكيان له لايه ن نه خو شه كه وه وئه وى تريان له لايه ن چاره سهركاره وه، ئه وهى له لايه ن نه خو شه كه يه ؛ ده بئيت به هئز بئيت، و به راستگۆيى روو بكاته خواى گه وره دروستكارى ئه م رۆحانه، و په ناگرتنى سه حيح و دروست به زمان و دل. ئه مه جوړئيكه له جهنگ، وجه ناگاوهر به چه ك سه رناكه وئيت به سهر دوژمنه كه ي مه گه ر به دوو شت نه بئيت: ده بئيت چه كئيكى چاك بئيت له خودى خوئيدا، وده بئيت ئه و بازووهى هه ئيده گريئ به هئز بئيت ؛ بۆيه ئه گه ر

یہ کئی کئی لایا بیٹا تھا چہ کی زور و بہہ پزیرش سوودی نابیت، ئہی چی ئہ گہر
ہر دووی نہ بیت، و دل چو ل بیت له ته وحید و ته وه کول و ته قوای خوی گه وره و
به راستگویی پروکردن له ئه و زاته، بویه چه کیچی پی نیه.

دووم: له لایه ن چاره سه رکاره وه، ده بیت ئه م دووشته ی تیدا بیت، ته نانه ت
هه ندیک چاره سه رکار هه یه ته نها ده لیت: (دهرچو له لاشه ی)، یان ده لیت: (بسم
الله)، یان ده لیت: (لا حول ولا قوه الا بالله)، و پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم -
ده فهرمویت: (وهره دهره وه ئه ی دوژمی خوا من پیغه مبه ری خودام).

وینیم شیخه که مان که سیک ده نیریت بو لای نه خوشه که بونه وه ی قسه بکات
له گه ل ئه و رۆحه ی چووه ته نیو لاشه یه وه، و ده لیت: شیخه که م پیتی ووت دهریچو
؛ ئه م کاره حه لال نیه بو ت، نه خوشه که به ئاگا ئه هاته وه وله وه یه قسه ی له گه لدا
بکات، یان له وه یه رۆحه ملهوره که به لیدان دهریچیت، بویه نه خوشه که به ئاگا
دیته وه وهه ست به ئازار ناکات. و ئیمه وخه لکی تر زور جار ئه م شته مان بینی،
هه تا وه کو ووتی: و به شیوه یه کی گشتی ئه م جو ره له نه خوشی و بهرکه مه و چاره سه ری
؛ ته نها خه لکانیکی که م نکو لئ لیده که ن که زانست و تیگه شتینان لاوازه. و زور جار
زالبوونی رۆحه پیسه کان به سه ر مرو فدا به هو ی لاوازی دینداری یان ویرانی دل
وزمانیانه له هه قیقته ته کانی زیکر و خوپاراستنه نه به وه ی و ئیمانیه کان، بویه رۆحه
پیسه که ده بینیت مرو ف هیچ چه ک وه و کاریکی خوپاراستنی پی نیه و له وه یه پروت
بیت و ئه میش کاریگه ری هه یه ئه گه ر ناوی خودای نه هینا بیت له کاتی داکه ندنی
جله کانی، مه به ست باسکر له قسه کانی - ره حمه تی خوی لیتیت -.

ئه وه ی باسما ن کرد له به لگه شه رعیه کان و یه کده نگی زانایان له ئه هلی سونه
وجه ماعت له سه ر ئه وه ی ده کریت جنو که بچیته لاشه ی مرو فقه وه ؛ بو مان پروون
ده بیته وه پو چه له بانگه شه ی ئه وانه ی نکو لئ له مه ده که ن و لیکدانه وه یه کی هه له یه
له لایه ن شیخه علی ته نتاویه وه که نکو لئ ده کات له م بابه ته.

وله قسه كهيدا په يمانى دا به گه رانه وه بو هق وراستى هه ركاتيك پښموينى بو كرا، به لكو بگه پښته وه بو سهره هق پاش خوښندنه وهى ئه وهى باسماڼ كرد وداواكارين خواى گه وره ئيمه وئو وپش سهر كه وتوو بكات وهيدا يه تمان بدات. وله و شتانه ي باسماڼ كرد ئه وه يه كه روظنامهى (الندوة) بلاوى كرده وه له ژماره ي چاپي بهروارى 1407/10/14 ك , ل 8 له دكتور موحه مه د عرفانه وه كه ده لئيت وشه ي (شپتى : جنون) نه ماوه له فهره نكي پزيشكى، وبانگه شه ي ئه وه ده كات كه چوونى جنوكه بو نيو لاشه ي مرووف وقسه كردنى له سهر زمانى تيگه يشتنيكى زانستى هه له يه سه د له سه د. هه موو ئه مانه پوچه له و به هوى كه مى زانستى شه رعيه به وهى زانايانى ئه هلى سونه وجهه ماعت برياريان له سهر داوه. وئو گه ر ئه م بابته له لاي زورپك له پزيشكان شراوه بيت ئه مه به لگه نيه له سهر نه بوونى، به لكو به لگه يه له سهر گه وره پي نه زانينيان به وهى كه ساني شاره زاي تر ده يزانيت له زانا ناسراوه كان به راستگويى وده ستپاكي وچاو رووشنى سه باره ت به بابته كانى ثاين، به لكو ئه مه يه كده نكي ئه هلى سونه وجهه ماعت ته. هه روه كو چوڼ شپخى ئيسلام ئيبن ته يميه ده يگي پښته وه له كو مه لپك له زانايان، وهه روه ها ئه پي حسه نى ئه شه رى باسى ئه وه ده كات كه ئه مه ي گپراوه ته وه له ئه هلى سونه وجهه ماعت، وهه روه ها ده يگي پښته وه له ئه پي حسه نى ئه شه رى : عه لامه ئه بو عبدالله موحه مه د كورپى عبدالله ئه لشبلى ئه لحه نه فى كه له سالى 799 ك وه فاتى كردووه له كتيبى: (آكام المرجان فى غرائب الأخبار وأحكام الجان) له بابته تى په نجا ويه ك له و كتيبهدا.

وپيشت له قسه كه ي ئيبن ئه لقه يم - په حمه تى خواى لپبت - باسكرا كه پيشه واى پزيشكان وژيره كانيان دان به مه دا ده نين وره تى ناكه نه وه، به لكو ته نها پزيشكه نه فام وزنديقه كان نكو لى ليده كهن. بو يه بزانه ئه ي خوښه رى به رپز كه ده ست گرتووه به وهى باسماڼ كرد له هق وراستى، وهه لمه خه له تي به پزيشك وئو واني تر ونه به ئه وانه ي كه قسه ده كهن له سهر ئه م بابته به پي زانست وپي چاو رووشنى به لكو ته نها

لاساویه کی کوپرانه یه بو پزیشکه کان وهه ندیک له ئه هلی بیدعه وه کو موعته زیله کان وهتد، وخوای گه وره یارمه تیده رمان بیت بو پیکانی هه ق وراستی.

تیبینی

ئه وهی باسمان کرد له فه رمووده سه حیحه کان له پیغه مبهری خوداوه -صلی الله علیه وسلم- وقسه ی زانایان به لنگه ن له سه ر ئه وهی قسه کردن له گه ل جنوکه وئاموژگاری کردنی وبانگه وازی کردنی بو ئیسلام و وه لامدانه وهی هه موو ئه مانه ی پیچه وانه ی ئه وه نین که خوای گه وره ده یگپرتته وه له نزاکانی پیغه مبه ر سوله یمان - علیه الصلاة والسلام- له سورته ی (ص) که ده فه رمویت:

﴿قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾

﴿[ص: 35]﴾

واته: ﴿وتی: په روه ردگارا لیم خووش ببه و ده سه لاتیکم پیببه خشه که ده ست نه دات بو که سی تر له دوا ی خووم، چونکه به راستی ته نها تو به خشینه ری هه موو ناز و نیعمه تیکیت.﴾ [سورة ص: 35]

وهه مان شت له فه رمان پیکردنی به چاکه ونه هی لیکردنی له خراپه ئه گه ر ده رنه چوو هه موو ئه مانه پیچه وانه ی ئه م ئایه ته پیروژه نین، به لکو واجبه له پروانگه ی دوورخستنه وهی چه ته ورپیگر و سه رخستنی سته ملیکراو و فه رمان به چاکه ونه هی له خراپه هه روه کو چوون ئه م کارانه ده کریت له گه ل مرؤفدا. وپیشتر له فه رمووده سه حیحه که دا باسکرا که پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- فه رمووی: (شه یتانم گرت هه تاوه کو لیکی ری پی ده کرد) به سه ر ده ستی پیروزی -صلی الله علیه وسلم-، و فه رمووی: (ئه گه ر نزا که ی سوله یمانی برام نه بوایه ئه وا ده مبه سته وه بو ئه وهی به یانی

خه لکی بیبیزن)، وله گیرانه وهی (مسلم) له فهرموده ی ئه بی دهردائه وه که پیغه مبه ر
 -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت: (دوژمنی خوا ئیبلیس پارچه ئاگرئکی هینا
 بوئه وهی فرپی بداته سهر رووم، ووتم: په نا به خوای گه وره ده گرم له تو -سی جار-
 ، پاشان ووتم: نه فرهت لیده کهم به نه فرهتی ته وای خوای گه وره سی جار -به لام
 نه گه راپه وه-، پاشان ویستم بیگرم وئه گه ر نزا که ی سوله یمانی برام نه بو وایه ئه و
 ده مبه سته وه بوئه وهی به یانی به سهر دابیت و منداله کانی مه دینه یاری پیبکه ن)،

وئه و فهرمودانه ی ئاماژه بو ئه م مانایه ده که ن زورن، وههروه ها قسه ی
 زانایانیش. وهیوادارم ئه وهی باسما ن کرد به س بیت وجیی قه ناعهت بیت بوئه وانیه ی
 هه ق ویستن، وداواکارم له خوای گه وره به ناوه جوانه کانی وسیفه ته به رزه کانی که
 سه رکه و توومان بکات له گه ل هه موو مسولمانان بو تیگه یشتن له ئاینه که ی
 ودامه زران له سه ری، ورینموئینیمان بکات بو پیبکاتی هه ق له قسه و کرده وه دا، وپه نامان
 بدات له گه ل هه موو مسولمانان له قسه کردن به بی زانست یان نکوئی کردن
 له شتیک که زانستمان سه باره تی نه بیت، ئه و تواناداره له سه ر ئه م کاره.

وصلی الله وسلم علی عبده ورسوله نبینا محمد وعلی آله وأصحابه وأتباعه
 بإحسان.

پیرست

- 1..... نامیلکەیهک سەبارەت بە حوکمی سیحر و فالگرتنەوہ
- 3..... پێشەکی
- 4..... حوکمی سیحر و فالگرتنەوہ و ئەو شانەیی بەیوہندیان پێوہی ھەیە
- 19..... سیحرکردنی نافرەت لە مێردەکەیی
- 23..... حوکمی داواکردن لە ساحیرەکان و تەلەبازەکان
- 26..... چارەسەر لەلای پزیشکی خۆمالی کە جنۆکە بەکار دەھیننیت بۆ چارەسەر کردن
- 28..... دەرماتی شەری بۆ چارەسەری سیحر
- 34..... روونکردنەوہی ھەقیقەتی چوونی جنۆکە بۆ نیو لاشەیی مرۆف و رەتدانەوہی ئەوانەیی نکۆنی لەمە دەکەن
- 47..... تێبینی
- 49..... پیرست